

Veistospokaalit

Pokaaleja koiranäyttelyyn

Emmi Kortelainen

Opinnäytetyö

13.12.2012

Ammattikorkeakoulututkinto

Koulutusala Kulttuuriala	
Koulutusohjelma Muotoilun koulutusohjelma	
Työn tekijä(t) Emmi Kortelainen	
Työn nimi Veistospokaalit – pokaaleja koiranäyttelyyn	
Päiväys 19.11.2012	Sivumäärä/Liitteet 55/5
Ohjaaja(t) Marja-Leena Piippo	
Toimeksiantaja/Yhteistyökumppani(t) Sanna Harju	
Tiivistelmä <p>Tässä opinnäytetyössä suunniteltiin kaksi uniikkia veistospokaalia koiranäyttelyyn. Koiranäyttely pidetään vuonna 2013 Jämsässä. Sen toteuttaa Suomen Welsh Corgi Seuran, Keski-Suomen alaosasto. Alaosaston puheenjohtaja Sanna Harju oli työn asiakkaana.</p> <p>Veistokset esittävät welsh corgi -rotuisia koiria, joita on kahta eri muunnosta. Toinen veistos edustaa pembroke muunnosta ja toinen cardigan -muunnosta. Veistospokaalit jaetaan kahdelle näyttelyn parhaalle koiralle: parhaalle pembrokelle ja parhaalle cardiganille.</p> <p>Työn pääpaino oli suunnittelussa ja veistoksiin tulevien hahmojen rakenteisiin tutustumisessa. Veistokset valmistettiin savesta. Tämän jälkeen ne raakapoltettiin ja lasitettiin ruiskulla polton jälkeen. Keraamisten veistosten tultua lasituspoltoista, ne liitettiin lasisiin jalustoihinsa.</p>	
Avainsanat pokaali, koiranäyttely, keramiikka, lasi	

Field of Study Culture			
Degree Programme Degree Programme in Design			
Author(s) Emmi Kortelainen			
Title of Thesis Sculpture trophies – Trophies to the dog show			
Date	19.11.2012	Pages/Appendices	55/5
Supervisor(s) Marja-Leena Piippo			
Client Organisation/Partners Sanna Harju			
<p>Abstract</p> <p>In this thesis two unique trophy cups were designed to a dog show. This dog show will be held in Jämsä in 2013. The Finnish Welsh Corgi Club, the Subdivision of Central Finland planned it. The partner of the project was Sanna Harju, the chairman of the Subdivision of Central Finland.</p> <p>These two sculpture trophies expressed dogs which are Welsh corgis in their breed. There are two different variations of corgis, the Pembroke and the Cardigan. The sculpture trophies will be given to two winners. They are the best Pembroke and the best Cardigan of the show.</p> <p>The emphasis of this project was on designing. In addition, the structure of Welsh corgis was studied. The sculptures were made of clay. Then they biscuit fired and glazed with squirt after that. The ceramic trophies went on the glaze firing. Finally they were combined to glass stands.</p>			
<p>Keywords trophy, dog show, ceramic, glass</p>			

SISÄLTÖ

1	JOHDANTO.....	7
2	TYÖN TAUSTA.....	8
2.1	Työn tavoitteet.....	8
2.2	Koiranäyttelyt Suomessa	8
2.2.1	Kehän kulku.....	9
2.2.2	Koiranäyttelyiden palkinnot	11
2.3	Työn asiakas	13
2.4	Oma kiinnostus	13
3	TYÖN SUUNNITTELU.....	16
3.1	Suunnittelu asiakkaan kanssa	16
3.2	Päätös veistosten materiaaleista ja koosta	17
3.3	Rodun kasvattajat mukana suunnittelussa	18
3.4	Luonnostelua ja huomioita.....	19
4	TYÖN VALMISTUS.....	22
4.1	Käytettävät materiaalit	22
4.2	Lasitteiden valmistus ja valinta	23
4.3	Veistosten muovailu.....	27
4.4	Veistosten raakapoltot.....	31
4.5	Lasitus ruiskulla.....	31
4.6	Veistosten lasituspoltot	32
4.7	Lasisen jalustan valmistus	32
5	VIRHEET VALMISTUKSESSA.....	35
5.1	Raakapoltetun veistoksen korjaaminen	35
5.2	Lasitteen korjaaminen	37
5.2.1	Cadiganin lasite.....	37
5.2.2	Pembroken lasite	38
6	VALMIS TYÖ.....	39
6.1	Veistoksen ja jalustan liittäminen	42
6.2	Kaiverrus tai muistolaatta	42
6.3	Asiakkaan palaute.....	43
6.4	Säilytys ja kuljetus	44
7	TYÖN RESURSSIT	45
7.1	Materiaalit ja kustannukset.....	45
7.2	Aikataulu kaaviona.....	46

8 OMA POHDINTA.....	47
8.1 Haasteet tekemisessä.....	47
8.2 Asiakslähtöisyys osana työtä	48
8.3 Omaa itsearviointia	49
LÄHTEET	51

LIITTEET

Liite 1 Lasitereseptit

Liite 2 Uuniohjelmat

Liite 3 Sopimus asiakkaan kanssa

1 JOHDANTO

Suomessa järjestetään joka vuosi koiranäyttelyitä. Rotuyhdistykset suunnittelevat yleensä kerran vuodessa järjestettävän erikoisnäyttelyn, jossa arvostellaan vain yhtä rotua. Vuonna 2013 Jämsässä pidetään welsh corgi -rotuisten koirien erikoisnäyttely. Sen suunnittelee ja järjestää Suomen welsh corgi -seuran, Keski-Suomen alaosasto. Tapahtuman suunnittelua varten on valittu erillinen hallitus, joka vastaa erikoisnäyttelyn asioista. Hallituksen puheenjohtaja ja opinnäytetyöni asiakas on Sanna Harju. Toinen hallitukseen kuuluva jäsen, joka seuraa aktiivisesti opinnäytetyöni edistymistä on Anneli Sutela, joka on tällä hetkellä Suomen menestynein welsh corgi -rotuisten koirien kasvattaja.

Työnäni on suunnitella ja valmistaa kaksi keraamista veistosta, joista tulee erikoisnäyttelyssä jaettavia palkintopokaaleja. Welsh corgia on kahta eri muunnosta, pembroke ja cardigan. Nämä kaksi pokaalia jaetaan kahdelle näyttelyn kauneimmalle koiralle, parhaalle pembrokelle ja parhaalle cardiganille.

Harrastan itse aktiivisesti koiranäyttelyissä käymistä, joten kiinnostus aiheeseen tulee oman harrastuksen kautta. Juuri tämän aiheen saaminen opinnäytetyöhön oli minulle kuin lottovoitto. Osallistun itse vuoden 2013 erikoisnäyttelyyn ja on kunnia saada osallistua sen suunnitteluun ja valmistaa sinne jotain konkreettista.

Minulla on lupa käyttää cardigan -kasvattajan, Johanna Flinckin hyvälaatuisia valokuvia työssäni. Hän kasvattaa welsh corgi cardiganeja Big Wood's kennelnimellä. Näyttelyharrastajat ovat kuvanneet minua ja koiraani koiranäyttelyssä ja olen pyytänyt ja saanut luvan käyttää myös näitä kuvia opinnäytetyöni raportissa. Minulla on myös lupa käyttää opinnäytetyössäni muiden kasvattajien kommentteja. He ovat antaneet palautetta minulle koko opinnäytetyöprosessin ajan.

2 TYÖN TAUSTA

2.1 Työn tavoitteet

Opinnäytetyöni tarkoituksena oli suunnitella ja toteuttaa asiakkaan toiveita kuunnellen kaksi pokaalia, joissa on koirahahmo. Oma tavoitteeni oli muun muassa se, että työssä oli tultava esille taitoni käsitellä materiaaliani, savea. Minun oli keksittävä se paras tapa työstää savesta nelijalkaista hahmoa, jolla on raskas keho. Hahmojen painopiste tulee voimakkaasti eteen johtuen kaulasta ja rintakehästä. Tämä oli otettava huomioon, kun hahmot menivät polttoon. Niille oli myös tehtävä alusta polttojen ajaksi.

Työni pääpaino oli suunnittelussa. Halusin testata erilaisia lasitteita, jotta minulla olisi valinnanvaraa lasitteen valinnalle. Päätin, että lasitteen oli oltava melko peittävä, ei mielellään liian kiiltävä ja mustan tai ruskean sävyinen. Halusin, että värissä oli paljon sävyvaihteluja ja että se näyttäisi erilaiselta riippuen lasitteen paksuudesta.

Halusin tehdä hahmoille alustan eri materiaalista kuin itse veistos. Yleensä pokaaleissa on kivinen alusta. Mietin mahdollisuutta suunnitella alusta lasista, koska koulussamme on hyvät resurssit sen toteuttamiselle ja se tekisi lopputuloksesta mielenkiintoisemman ja mielestäni kauniimman. Puisen jalustan olisi myös pystynyt tekemään koulullamme itse, mutta mielestäni se ei näytä tarpeeksi arvokkaalta.

2.2 Koiranäyttelyt Suomessa

Koiranäyttelyiden tarkoitus on palvella jalostusta. Ne ovat kilpailuja, joissa koiria verrataan niiden rotumääritelmiin. Se yksilö, joka vastaa tuomarin mielestä rotumääritelmää parhaiten, voittaa. Jokainen tuomari kiinnittää kuitenkin huomiota eri asioihin, koska jokainen heistä pitää eri seikkoja koirassa tärkeänä. Esimerkiksi toinen arvostaa koiran hyvää rakennetta, joku toinen taas sitä, että koira osaa liikkua hyvin. Tästä syystä voittaja ei joka näyttelyssä ole sama yksilö.

Tämä opinnäytetyö kohdistuu erikoisnäyttelyyn. Welsh corgien erikoisnäyttelyssä arvostellaan rodun kahta muunnosta, welsh corgi pembrokea ja welsh corgi cardigania. Molemmat rotumuunnokset arvostellaan erikseen omina rotuinaan.

Erikoisnäyttelyn lisäksi muita näyttelytyyppejä on kolme. Kansainvälisessä koiranäyttelyssä arvostellaan kaikkia rotuja, kuten myös kaikkien rotujen näyttelyissä. Näiden

kahden ero on se, että vain kansainvälisessä näyttelyssä jaetaan kansainvälinen sertifikaatti, jolla koira voi tulla kansainväliseksi muotovalioksi. Ryhmänäyttelyissä arvostellaan vain muutamaa roturyhmää, esimerkiksi vain paimenkoiria ja terrierejä.

2.2.1 Kehän kulku

Pohjoismaisissa näyttelyissä on yhteiset näyttelysäännöt, joten kehien kulku on sama. Jokainen rotu arvostellaan erikseen omissa kehissään. Ensin arvostellaan kaikki urokset ja tämän jälkeen nartut.

Epävirallisen pentuluokan lisäksi muita luokkia on kuusi: junioriluokka, nuorten luokka, avoinluokka, käyttöluokka, valioluokka ja veteraaniluokka. Luokat menevät edellä mainitussa järjestyksessä kehään. Junioriurokset menevät siis kehään ensin ja veteraanurokset viimeiseksi. Tämän jälkeen kehään saapuvat juniorinartut ja niin edelleen.

Kun koira saapuu kehään, se saa henkilökohtaisen laatuarvostelun. Tuomari arvostelee jokaisen koiran yksitellen (kuva 1 sivu 10). Koira voi saada laatuarvosanaksi erinomaisen (ERI), erittäin hyvän (EH), hyvän (H), tyydyttävän (T), hylätyn (H) tai sitä ei voida arvostella (EVA). Ne, jotka saavat erinomaisen tai erittäin hyvän jatkavat kilpailua ja kilpailevat toisiaan vastaan (kuva 2 sivu 10), mutta erinomaiset sijoittuvat automaattisesti paremmille sijoille. Tämän jälkeen tuomari voi halutessaan antaa erinomaisen saaneille SA -maininnan eli sertifikaatin arvoisen. Tämä oikeuttaa jatkamaan kilpailua paras uros tai paras narttu kilpailussa, riippuen koiran sukupuolesta. (Koira näyttelyn aakkoset. Suomen Kennelliitto)

Paras uros -kilpailun ykkönen ja paras narttu kilpailun ykkönen kilpailevat viimeiseksi toisiaan vastaan ja näistä valitaan ROP eli rotunsa paras, joka on koko rodun voittaja. Toinen on VSP, eli vastakkaisen sukupuolen paras. ROP jatkaa ryhmäkilpailuihin. Ryhmäkilpailuihin osallistuu jokaisen rodun ROP-koira.

Kuva 1. Jokainen koira arvostellaan näyttelyssä erikseen

Kuva 2. Nuorten luokan urokset kilpailevat toisiaan vastaan

2.2.2 Koiranäyttelyiden palkinnot

Koiranäyttelyissä palkinnot jaetaan aina paras uros (PU) tai paras narttu (PN) kehässä ja lopuksi rotunsa parhaan valinnassa. PU ja PN -kehissä jaetaan CACIB eli kansainvälinen sertifikaatti, jolla koira voi tulla kansainväliseksi muotovalioksi sekä SERT eli sertifikaatti, jolla koira voi tulla kyseisen maan muotovalioksi kerättyään niitä tarpeeksi. Koira halutaan muotovalioksi usein siksi, että se mainostaa koiran jalostuskelpoisuutta. Koira siis näyttää useamman tuomarin mielestä erinomaiselta rotunsa edustajalta. Tämän lisäksi jaetaan vara-CACIB ja vara-SERT. Nämä saaneet koirat ovat ikään kuin varalla kansainvälisen sertifikaatin ja sertifikaatin saajiksi, jos varsinaisilla palkinnon ottajilla ei olekaan oikeutta vastaanottaa palkintoa. Palkinnot ovat konkreettisesti ruusukkeita ja pokaaleja (kuvat 3 ja 4 sivu 12). Muita palkintoja, joita jaetaan ruusukkeen ja pokaalin muodossa, ovat ROP ja VSP, sekä ROP-pentu ja VSP-pentu. Myös veteraaneista valitaan ROP-vet sekä VSP-vet.

Ryhmäkehissä ja Best In Show -kehissä jaetaan myös ruusukkeita ja pokaaleja, mutta ne ovat paljon rotukehän palkintoja näyttävämpiä. Joissain suurimmissa näyttelyissä voidaan jakaa myös rahaa. Ruusukkeet ovat yleensä kankaasta valmistettuja koristeellisia palkintoja, joiden väri voi vaihdella. Myös palkintopokaalien materiaali vaihtelee, mutta usein ne ovat kevyttä metallia ja niissä on kivinen tai muovinen jalusta. Konkreettisilla palkinnoilla on siis lähinnä symbolinen arvo ja ne jäävät muistuttavaan voittajaa saavutetusta voitosta.

Kuva 3. Näyttelyissä palkinnoksi voi saada ruusukkeita”

Kuva 4. Koiranäyttelyissä jaetaan pokaaleja

2.3 Työn asiakas

Yhteyshenkilönäni ja asiakkaanani toimii Suomen welsh corgi -seuran Keski-Suomen alaosaston puheenjohtaja Sanna Harju. Alaosaston hallitukseen kuuluu myös muita jäseniä, jotka ovat saaneet oikeuden kommentoida opinnäytetyötäni. Koen, että asiakaslähtöisyys on erittäin keskeinen osa opinnäytetyötäni ja haluan oppia kuuntelemaan asiakkaan toiveita ja näkemyksiä. Opinnäytetyöni ajaksi minut liitettiin Keski-Suomen alaosaston hallitukseen, jossa toimin jäsenenä.

Asiakkaan sain tarjoamalla työtäni itse suoraan asiakkaalle Facebookin välityksellä, sillä tiesin, että kyseinen tapahtuma ollaan järjestämässä. Olen ollut tapahtumassa itsekin muutamana vuonna nyt peräkkäin. Minun oli luontevinta tarjota työtäni tällä tavalla, sillä tunsin asiakkaan jo etukäteen. Olen tavannut hänet muutaman kerran koiranäyttelyissä.

2.4 Oma kiinnostus

Harrastan itse aktiivisesti koiranäyttelyitä näyttelleasettajana, joten opinnäytetyön tekeminen tästä aiheesta on mielekästä. Näyttelleasettaja siis esittelee koiria näyttelykehässä. Lisäksi tiedän mielestäni tarpeeksi hyvin, mitä seikkoja kyseisen rodun rakenteessa tulee ottaa huomioon, että se näyttää rotunsa edustajalta. Tiedän myös näiden kahden muunnoksen erot, jotka erottavat ne toisistaan.

Omistan itse kaksi pembroke-rotuista koira (kuva 5 sivu 14), joten pystyn tarkkailemaan tämän rotumuunnoksen rakennetta päivittäin. Cardiganeja olen nähnyt käydessäni koiranäyttelyissä. Käytän niiden rakenteen tutkimiseen valokuvia sekä niiden rotumääritelmää.

Kuva 5. Omistan kaksi welsh corgi pembrokea, vasemmalla Sakke ja oikealla Retu

Mielestäni aikaisempien welsh corgien erikoisnäyttelyiden pokaalit eivät ole vastanneet tapahtuman tarkoitusta. Ulkomailla on jo vuosia jaettu mitä hienoimpia patsaita palkinnoksi. Palkinnoista on käynyt heti selväksi, mihin tapahtumaan ne on tarkoitettu. Vuoden 2011 pokaalit muistuttivat sinistä hirvensarvea (kuva 6 sivu 15), joka oli valmistettu ilmeisesti lasista. Miten lasinen hirvensarvi vastaa koiratapahtumaa?

Minusta on mukavaa, kun voittaja saa näyttelystä jotain konkreettista ja säilyvää. Olen nähnyt, kun joissain näyttelyissä palkinnot on jaettu koiranruokana. Säästäähän ilmainen 15 kilon ruokasäkki rahaa, mutta se on pian syöty. Näyttelystä ja voitosta ei jää siis jäljelle pian mitään. On mukavaa, kun kirjahyllylle jää säilytettäväksi jokin näyttävä esine, josta käy selväksi, mistä se on voitettu. Metallisissa pokaaleissa on usein laatta, jossa lukee tapahtuman nimi ja vuosiluku.

Pidän itse palkinnoista, jotka ovat jotakin muuta kuin esimerkiksi metallinen pokaali, jossa on kivinen tai muovinen jalusta. Keramiikka ja lasi ovat materiaalina mielenkiintoisia. Niillä saa helposti tehtyä pokaalista tai veistoksesta arvokkaan tuntuista ja näköisiä. Pokaaleihin saa ylväyttä ja näyttävyyttä. Ajattelen itse, että mielenkiintoinen materiaali tuo palkinnolle lisäarvoa, se voi olla uniikki eikä sitä saa mistään muualta. Lasisia pokaaleja näkyy näyttelyissä jonkin verran, mutta harvoin. Keraamisia pokaaleja ei juuri ole koiranäyttelyissä ollut, mutta olen nähnyt posliinisia lautasia, joihin on maalattu esimerkiksi koira.

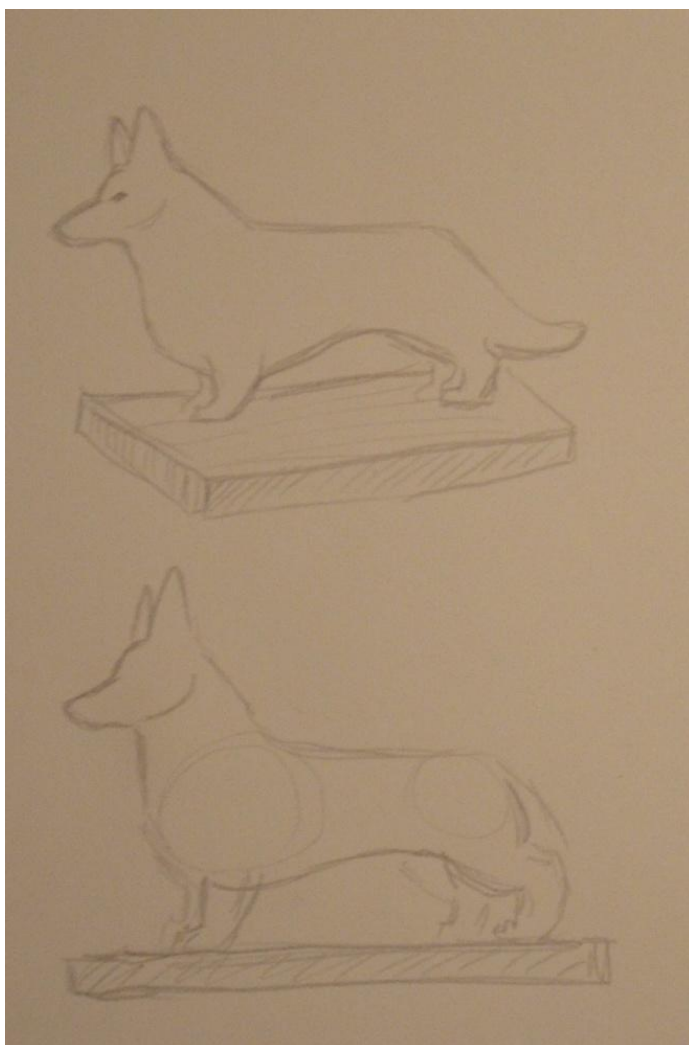
Kuva 6. Vuoden 2011 erikoisnäyttelyn palkintopokaali

3 TYÖN SUUNNITTELU

3.1 Suunnittelu asiakkaan kanssa

Ensin asiakkaan kanssa keskusteltiin hahmojen rakenteesta. Rotumuunnosten erot oli tultava selväksi, kuten esimerkiksi se, että cardigan on suurempi ja pidempi. Veistosten koko oli myös päätettävä. Niistä ei saanut tulla liian pieniä, muttei myöskään liian painavia.

Suunnittelu tapahtui ensin paperille piirtämällä ja luonnostelemalla (kuva 7). Niissä ilmeni koiran asettuminen jalustalle ja koiran asento. Näitä oli helppo näyttää asiakkaalle ja asiakas pystyi kommentoimaan niitä. Minulla oli myös aikaisempia tekemiäni veistoksia, joista asiakas sai käsityksen materiaalista ja veistoksen mahdollisesta koosta.

Kuva 7. Luonnostelua asiakkaan luona

Piirsin paljon tyyliteltyjä ja realistisemman näköisiä koiria käyttäen apuna valokuvia. Lopulta päädyimme asiakkaan kanssa siihen, että veistokset saivat näyttää realistisilta, mutta yksityiskohtia voisi pelkistää. Päiden ilmeet saivat olla ilmeikkäät, asiakkaan mielestä iloiset. Päädyimme seisovaan asentoon, koska siinä asennossa koirat arvostellaan näyttelyssä.

Aloitimme suunnittelun asiakkaan kanssa ensin sähköisesti, jonka jälkeen menin tapaamaan asiakasta hänen kotiinsa Korpilahdelle. Luonnosteni ja suunnitelmieni näyttäminen tapahtui kuitenkin koko opinnäytetyöni ajan sähköpostin välityksellä, sillä asiakkaani asuu melko kaukana ja näin yhteydenpito oli nopeampaa ja tehokkaampaa.

3.2 Päätös veistosten materiaaleista ja koosta

Koko oli yksi ongelmista, sillä keramiikka ei ole materiaalina kevyemmästä päästä. Palkinnoista ei kuitenkaan saanut tulla liian pieniä. Pohdimme, että pokaaleiden voittajat kuljettavat nämä kotiinsa autolla, jonka jälkeen siirtelyä paikasta toiseen ei juuri ole. Valmis veistos saisi painaa siis sen verran, että sen voittanut pystyy kantamaan sen pois kehästä autoonsa ja laittamaan sen kotona hyllyynsä. Päätimme, että veistosten pituus olisi vähän alle 25 cm ja leveys noin 10 cm. Ajattelimme, että tämän kokoinen veistos ei olisi kooltaan liian pieni, muttei myöskään liian painava. Veistoksille tulevat alustat saivat olla pituudeltaan hieman pidempiä kuin itse veistos. Asiakas toivoi, etteivät veistosten koirahahmojen jalat tulisi ulos jalustojen reunoilta. Jalustan paksuudeksi sovittiin noin 3 cm.

Alusta asti oli selvää, että käytettävä materiaali veistoksiin olisi savi. Savimassan sain itse valita. Olen koko opiskeluni ajan tehnyt töitä vaaleasta massasta, joka on poltettuna lähes valkoista. Olen myös huomannut, että saman massan käyttäminen kävi välillä tylsäksi ja kokeiltuani tummempaa vaihtoehtoa, työskentely tuntui mielenkiintoisemmalta. Koska lasite tulisi olemaan valmiissa palkintopokaaleissa tumma, sai myös massa olla mielestäni tummaa. Pidän paljon creatonin pinkki/korkki-nimisen massan työstämisestä ja se käy mielestäni mainiosti käsinrakennukseen. Siinä on myös sopivasti samottia, joka tekee sen, ettei se ole liian plastista. Jos massa olisi jokin plastisempi massa, se venyisi helpommin ja veistos voisi notkahtaa. Pinta valmiissa teoksessa on samotin ansiosta karheaa eikä liian sileää.

Asiakkaan kanssa sovittiin, että veistoksen lasite tulisi olemaan tumma niin kuin massan värikin. Emme halunneet palkintopokaaleista liian värikkäitä tai vaaleita, vaan tummia ja rauhallisia. Jalustan materiaalin asiakas antoi minun päätettäväkseni. Keskustelimme paljon kivisestä alustasta, joka teetätettäisiin erikseen kiviveistämöllä. Ehdotettuani kuitenkin myöhemmin lasista jalustaa asiakas innostui ajatuksesta. Lasisia jalustoja ei aikaisemmin ole nähty ja näin pokaaleissa olisi jotain uutta ja erilaista.

3.3 Rodun kasvattajat mukana suunnittelussa

Paras kritiikki tulee suoraan welsh corgeja kasvattavilta ikäihmisiltä. Heillä on monen kymmenen vuoden kokemus corgeista ja he tietävät, mitä niiden rakenteessa tulee ottaa huomioon. Näytin myös heille suunnitelmiani Facebookin välityksellä. Welsh corgi pembrokejen hännät typistettiin ennen, nyt Suomessa on typistämiskielto. Esimerkiksi Venäjällä ja Amerikassa pembrokeja typistetään edelleen. Usea kasvattaja oli sitä mieltä, että veistoksen pembrokella tulee olla häntä. Pembroke kasvattaja Sari Kärki oli sitä mieltä, että häntä on oltava, koska erikoisnäyttely järjestetään nimenomaan täällä Suomessa. (Kärki, Sari. 13.8.2012) Tämän kommentin otin suunnitteilussani huomioon ja tein pembrokelle täyspitkän hännän.

Toinen seikka, mikä kasvattajille oli tärkeää, oli cardiganin etujalkojen kääntyminen. Siksi päätin toteuttaa sen cardigan-veistoksessa. Cardiganin etujalat eivät ole edestäpäin katsottuna täysin suorat. Cardigan kasvattaja Kirsi Bergdahl kertoi, että ihanne jalkojen kääntymiselle on, että ne taipuvat hieman sivuille kymmentä vaille kaksi asentoon. Amerikkalaiset laskevat tämän asteina ja ihanne siellä on, että jalat kääntyvät noin 20 astetta. Jalkojen täytyy kuitenkin olla rungon myötäiset eli niiden täytyy kulkea rintakehää myöden. (Bergdahl, Kirsi. 20.8.2012)

Näiden kahden rotumuunnoksen turkit eroavat hieman toisistaan. Pembroken karva on hivenen pidempää, joten kasvattajat toivoivat, että se saisi tulla veistoksista esille, jos se vaan on mahdollista.

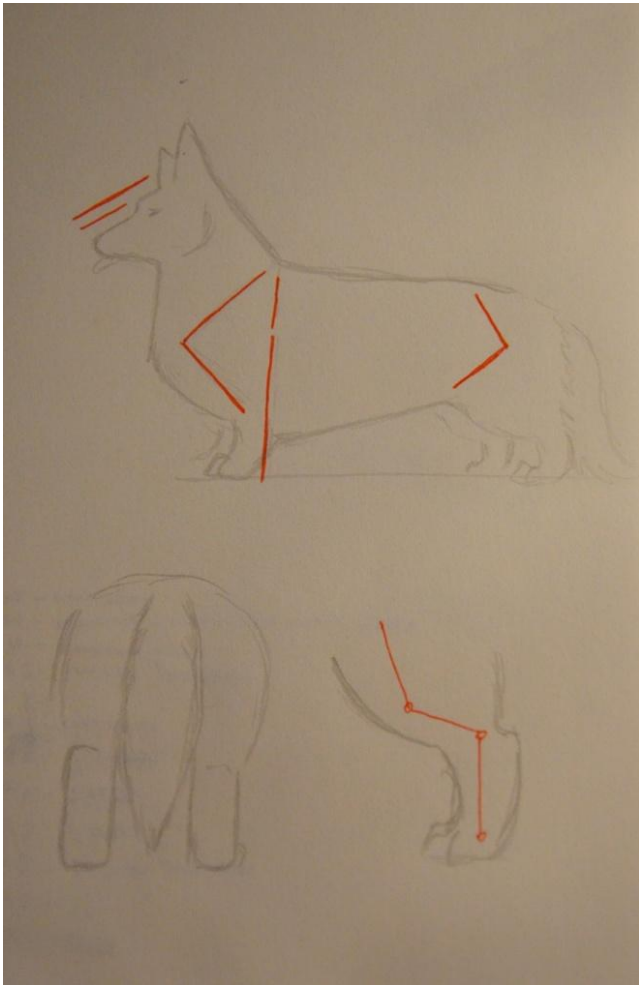
3.4 Luonnostelua ja huomioita

Aloitin työn tutkimalla näiden kahden rotumuunnoksen valokuvia. Muunnosten erot ovat melko selviä, mutta oli otettava huomioon seikat, mitkä tekevät koirasta juuri corgin. Jokaisella rodulla on jokin tietty ominainen virhe tai virheitä rakenteessa. Nämä virheet eivät kuulu koirien oikeaan rotumääritelmään, mutta jalostuksen tuloksena niitä valitettavasti syntyy. Kun jotain ominaisuutta rakenteessa halutaan vahvemmaksi, niin jokin ominaisuus aina kärsii. Esimerkiksi corgeilla ihannoidaan pitkää kaulaa ja voimakasta rintakehää, tällöin painopiste on voimakkaasti edessä ja koirat laahaavat usein etujalkojaan liikkeessaan. Tämä saattaa aiheuttaa liian pyöreiden etukäpälien muodostumisen. Veistoksille ei siis tarvitsisi tehdä välttämättä kovin ovaalin muotoisia etukäpäliä.

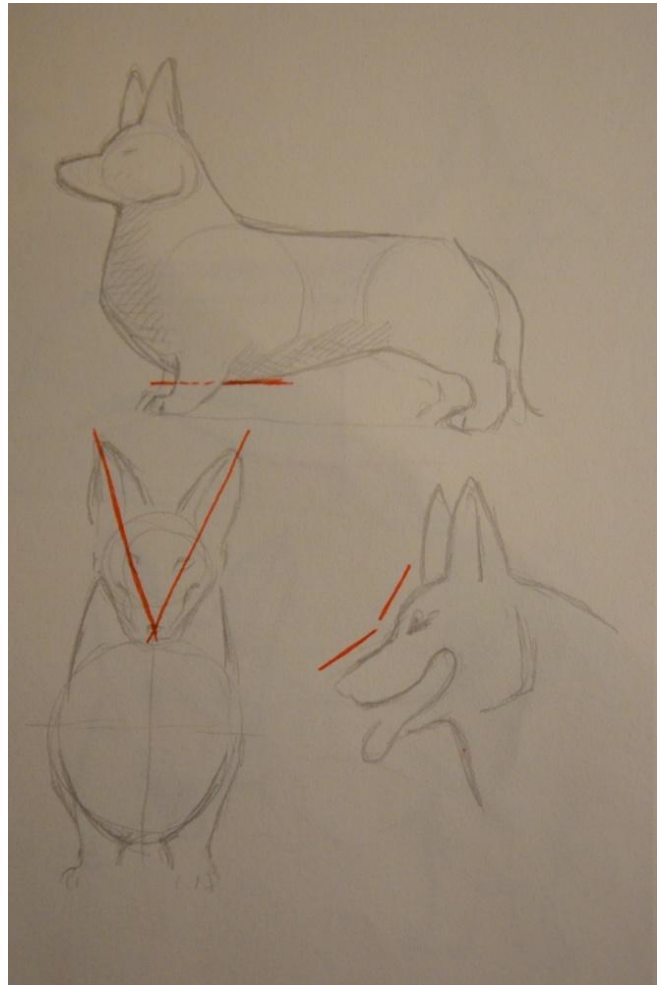
Toinen yleinen virhe corgeilla on liian lyhyt olkavarsi. Kun olkavarsi on hyvä, koiran etuosa muistuttaa paljon luonnokseni koiran etuosaa (kuva 8 sivu 20). Näin sivulta päin katsottuna etujalka ja korva eivät ole samassa linjassa. Jos etujalat sijoittuisivat kuvassa korvien alle, olkavarsi on liian lyhyt. Etujalat ovat hieman taaempana kuin korvat. Otan tämän virheen huomioon siten, että sijoitan koiran etujalat sivulta katsottuna hieman liian eteen.

Joskus nähdään corgeja, joiden korvat ovat liian alas kiinnittyneet. Oikea korvien asento on, kun katsoo koira edestä päin ja pystyy vetämään suoran linjan koiran kirsun ja silmän kautta korvan kärkeen (kuvat 9 ja 11 sivu 20). Otsa ei myöskään saa olla liian korkea. En halunnut veistoksilleni liian alas kiinnittyneitä korvia, koska tämä virhe ei ole Suomessa kovin yleinen.

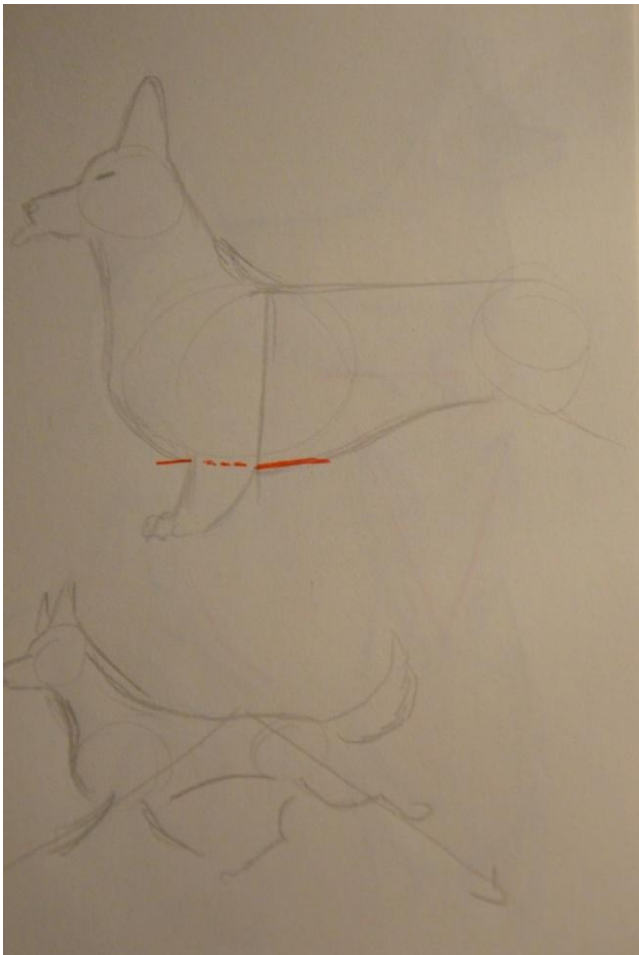
Molemmilla rotumuunnoksilla yhteinen virhe on liian lyhyt rintalasta. Se näkyy siten, että rintakehän syvin kohta jää etujalkojen väliin (kuvat 9 ja 10 sivu 20), kun sen pitäisi sijoittua pitkälle etujalkojen taakse sivusta päin katsottuna. Tämän virheen yleisyyden takia halusin tehdä sen näkyville myös veistospokaaleihin.

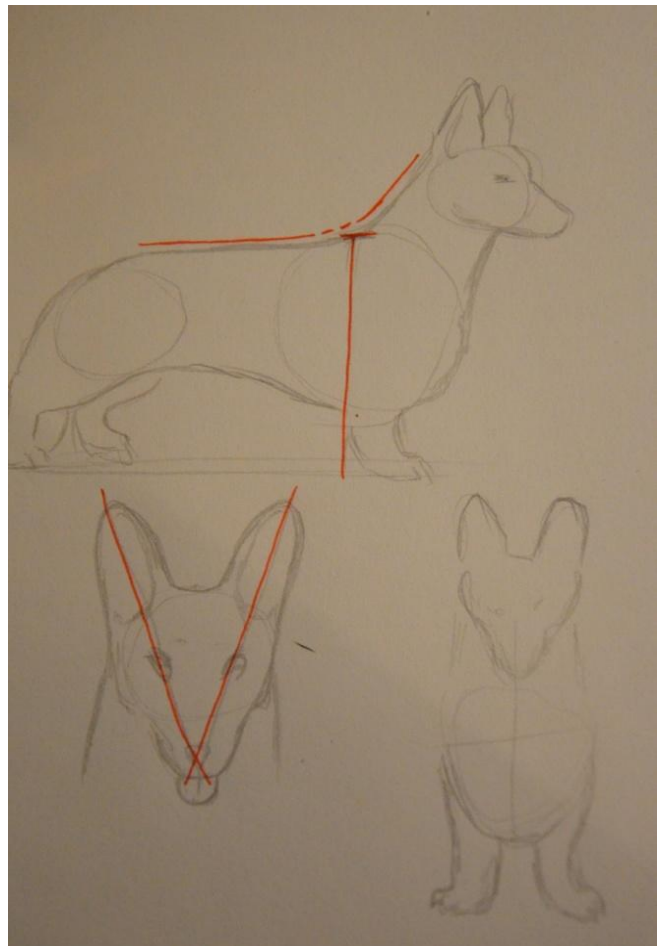
Kuva 8. Tutkielmaa pembrokesta

Kuva 9. Pembroken rakennetta

Kuva 10. Tutkielmaa cardiganista

Kuva 11. Cardiganin rakennetta

Welsh corgi pembroke on hieman pehmeäpiirteisempi (kuva 12). Kasvot muistuttavat paljon kettua ja silmät ovat pyöreähköt ja ystävälliset. Korvien kärjet ovat terävät. Etujalat ovat kohtuullisen suorat, mutteivät yhtä suorat kuin esimerkiksi terriereillä. Turkki on aavistuksen pörröisempi kuin cardiganilla. Jalat ovat lyhyet. (Welsh corgi pembroke, rotumääritelmä 2011. Suomen Kennelliitto)

Kuva 12. Welsh corgi pembroke uros

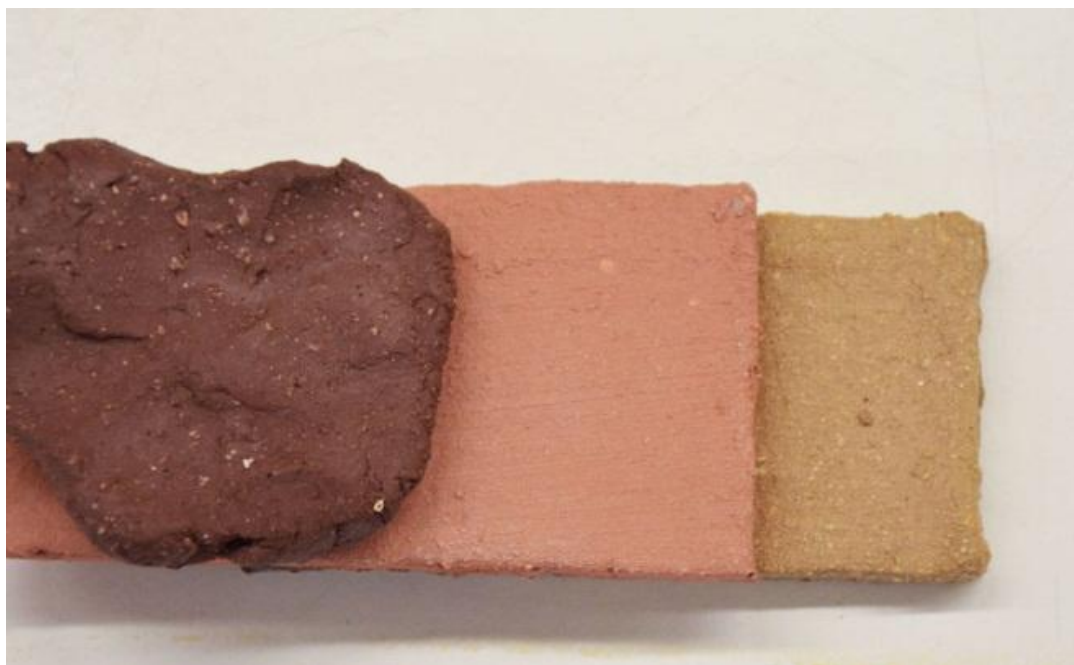
Kuva 13. Welsh corgi cardigan uros

Welsh corgi cardigan on pembrokea suurempi ja pidempi (kuva 13). Korvat ovat myös suuremmat sekä niiden kärjet ovat pyöreämmät. Etujalat kääntyvät hieman sivuille ja käpälät ovat pyöreät. Turkki on lyhyempää kuin pembrokella. Jalat ovat myös cardiganilla lyhyet. (Welsh corgi cardigan, rotumääritelmä 2011. Suomen Kennelliitto)

4 TYÖN VALMISTUS

4.1 Käytettävät materiaalit

Valitsin massaksi saven pinkki/korkki creaton AR-592, joka voidaan polttaa maksimissaan 1300 °C:een. Massassa on samottia 40 % 0-0,5 mm, joten se sopii mielestäni hyvin käsinrakennusmassaksi. Massan väri muuttuu polttoasteen mukaan pinkistä korkinväriseen (kuva 14). Koska valmiit veistokset tultiin lasittamaan ruskeahkolla lasitteella, oli fiksua, että itse massakin olisi ruskeaa. Saven tilasin KeraSilin verkko-kaupasta.

Kuva 14. Massana pinkki/korkki. Vasemmalla on polttamaton savimassa, keskellä raakapoltettu keraaminen koepala ja oikealla lasituspolton läpi käynyt koepala

Valitsin erilaisia lasitteita selaamalla muutamia lasitereseptikirjoja. Alusta asti oli selvää, että värin pitäisi olla maanläheinen, mieluiten ruskeahko tai punertava. Asiakas halusi, että veistos lasitettaisiin yhdellä värillä. Lasite ei myöskään saanut olla mielestäni liian kirkas, sillä se tekee helposti limaisen vaikutelman.

Käytin opinnäytetyössäni koulun Taitemia-kirjastosta löytyviä kirjoja, jotka sisälsivät lasitereseptejä, kuten Emmanuel Cooperin *The potter's book of glaze recipes* ja Stephen Murffitin *The glaze book a visual catalogue of decorative ceramic glazes*. Valitsin ensimmäisestä kirjasta kahdeksan eri lasitetta ja jälkimmäisestä kolme lasi-

tetta. Halusin, että kaikkien lasitteiden polttolämpötila olisi suurin piirtein sama, jotta voisin polttaa samassa poltossa useampia koepaloja. Nimesin lasitteet numeroin 1-11 ja polttolämpötilaksi lasituspolttoon valitsin 1250 °C.

Palkintoveistosten jalustojen materiaalit sain päättää itse. Asiakas kiinnostui eniten kivisestä tai lasisesta alustasta. Mielestäni näihin pokaaleihin sopii parhaiten lasiset alustat, sillä se tuo pokaalin ilmeeseen lisää mielenkiintoisuutta sekä myös lisäarvoa. Pokaalit ovat uniikkeja aina jalustaansa asti. Kiviset alustat olisi pitänyt teetättää josain muualla mittatilauksena. Halusin, että koko suunnittelu ja toteutus olisi minun näköiseni, joten tässä tapauksessa pysyin valmistamaan myös jalustat alusta asti itse. Käytin jalustojen valmistamisessa kipsistä muottia, joka sisälsi molokiittiä. Lasina käytin litalan harmaata pinttiä.

4.2 Lasitteiden valmistus ja valinta

Lasitteiden valmistus tapahtui laboratoriotiloissa. Koska lasitteissa saatetaan käyttää haitallisia aineita, on niiden valmistuksessa käytettävä hengityssuojainta ja hanskoja. Lasitteiden raaka-aineet ovat pulverimaisia ja ne pölisevät helposti ja voivat joutua näin hengityksen kautta elimistöön.

Raaka-aineet punnittiin tarkoin vaa'alla ja lopuksi ne sekoitettiin veteen. Tämän jälkeen ne seulottiin erilaisista seuloista läpi, joiden tiheys oli eri. Näin jokainen pienikin murunen olisi tarpeeksi hienorakenteista (kuva 15 sivu 24). Lasitteeseen ei saa jäädä möykkyjä, sillä ne näkyvät lopputuloksessa muun muassa värvirheinä. Käytin ensin tavallista keittiösiivilää ja sitten kahta eri seulaa joiden seulatiheys oli 20 ja 120. Viimeisessä seulaverkon silmän reikä on siis pienin. Seulojen avulla lasitteiden raaka-aineet eivät jää kasoiksi vaan jokainen hieno raaka-aineen hippunen sekoittuu tasaisesti lasitteeseen. Minulla oli kokemusta esimerkiksi siitä, että liitu raaka-aineena jättää valkoisia laikkuja lasitteeseen, jos sitä ei ole seulottu tarpeeksi hyvin. Valmistin lasitteet siinä järjestyksessä, miten ne olin numeroinut eli lasite numero yksi valmistettiin ensin ja numero 11 viimeisenä. Valmistin kutakin lasitetta 100g.

Kuva 15. Lasitteet täytyy seuloa

Kuva 16. Koepalat uunissa

Minulla oli valmistettuna veistoksissa käyttämästäni massasta koelaattoja, jotka olivat kokoa 5x7 cm. Paksuudeltaan ne olivat noin 0,5cm. Otin 11 koelaattaa ja lasitin niitä kastamalla ne lasitteeseen. Jokaiseen koepalaan tuli siis yhtä lasitetta. Koepalan alaosassa lasitetta oli kaksi kerrosta ja ylempänä vain yksi. Koepalat lasitettiin 1250 asteissa (kuva 16).

Oheisessa kuvassa (kuva 17 sivu 26) näkyvät kaikki 11 lasituspolton läpikäynyttä koepalaa. Numero yksi on kuvassa vasemmalla ylhäällä ja oikealla alhaalla on lasite numero 11. Ne ovat siis numerojärjestyksessä ja koepalan yläosassa näkyy massan oma väri. Lasitetta on 1-3 kerrosta niin että alaosassa on kolme kerrosta lasitetta.

Lasite numero yksi (liite 1) oli yhtenä kerroksena ruskea, koepalan alaosassa lasite näkyi kellertävän ruskeana. Lasite oli myös melko kiiltävä. Kiiltävyyden ja liiallisen kellertävyyden takia tämä lasite ei tullut kysymykseen varsinaisessa työssä. Myös lasitteet numero kaksi ja kolme (liite 1) olivat kellertäviä.

Lasitteet neljä ja viisi (liite 1) toimivat vasta, kun lasitetta oli vähintään kaksi kerrosta koepalan pinnalla. Massan väri paistoi pahasti läpi. Minusta nämä lasitteet eivät olleet tarpeeksi varmoja ja lasitetta pitäisi laittaa veistokseen paljon, jotta ruskea väri näkyisi. Lasite kuusi oli tummanruskea, melkein musta ja toimi, vaikka lasitetta olisi vain yksi kerros. Väri oli tasainen kaikilla lasitekerroksilla. Tämän lasitteen valitsin jatko-testaukseen.

Lasite, jonka olin numeroinut numerolla seitsemän (liite 1), oli todella haalea yhdellä lasitekerroksella. Tämä lasite jäi myös pois epävarmuutensa takia. Lasitetta pitäisi saada reilusti ympäri veistosta, jotta tulos olisi halutunlainen.

Lasite numero kahdeksan (liite 1) oli mielenkiintoisin. Lasite oli yhdellä kerroksella tasaisen tummanruskea, mutta kun lasitetta laitettiin enemmän, lasite vaaleni. Pinnassa saattoi näkyä myös hivenen kellertävää, muttei liikaa. Tämä lasite meni jatko-testaukseen.

Numero yhdeksän (liite 1) tippui lasite-ehdokkaista saman tien pois. Se oli sinivihreä eli ei lähellekään sitä, mitä haluttiin. Lasite toimi vasta, kun lasitetta oli ainakin kolme kerrosta. Lasitteet numero 10 ja 11 (liite 1) olivat taas liian kiiltäviä ja varsinkin jälkimmäinen näytti sinivihreältä siirapilta.

Kuva 17. Koepalat pöydällä

Valitsin siis kaksi lasitetta jatkotestaukseen (kuva 18 sivu 27), jotka olin numeroinut numeroilla kuusi ja kahdeksan. Lasite numero kuusi peitti keraamisen pinnan jo ohuellakin kerroksella. Kuitenkin pinnan rakeisuus, eli samotti näkyi lasitteen alta mielestäni liikaa. Lasite oli myös todella tummaa. Jatkotestauksen jälkeen tämä lasite tippui valinnoistani pois.

Lasitteessa numero kahdeksan oli elävämpi pinta ja enemmän sävyvaihteluja. Ohut lasite peitti myös paremmin keraamisen pinnan rakeisuutta. Valitsin valmiiseen teokseen lopulta lasitteen numero kahdeksan, joka löytyy Cooperin lasitekirjasta nimellä "Dark brown-black matt glaze" (liite 1).

Tämä lasite toimi myös hyvin massan kanssa, koska massa on lasituspolton jälkeen ruskeaa niin kuin lasitekin. Jos massa sattuisi jostain kohdasta näkymään hieman läpi, se ei olisi yhtä häiritsevää, kuin jos massa olisi esimerkiksi valkoinen ja lasite ruskea tai päinvastoin.

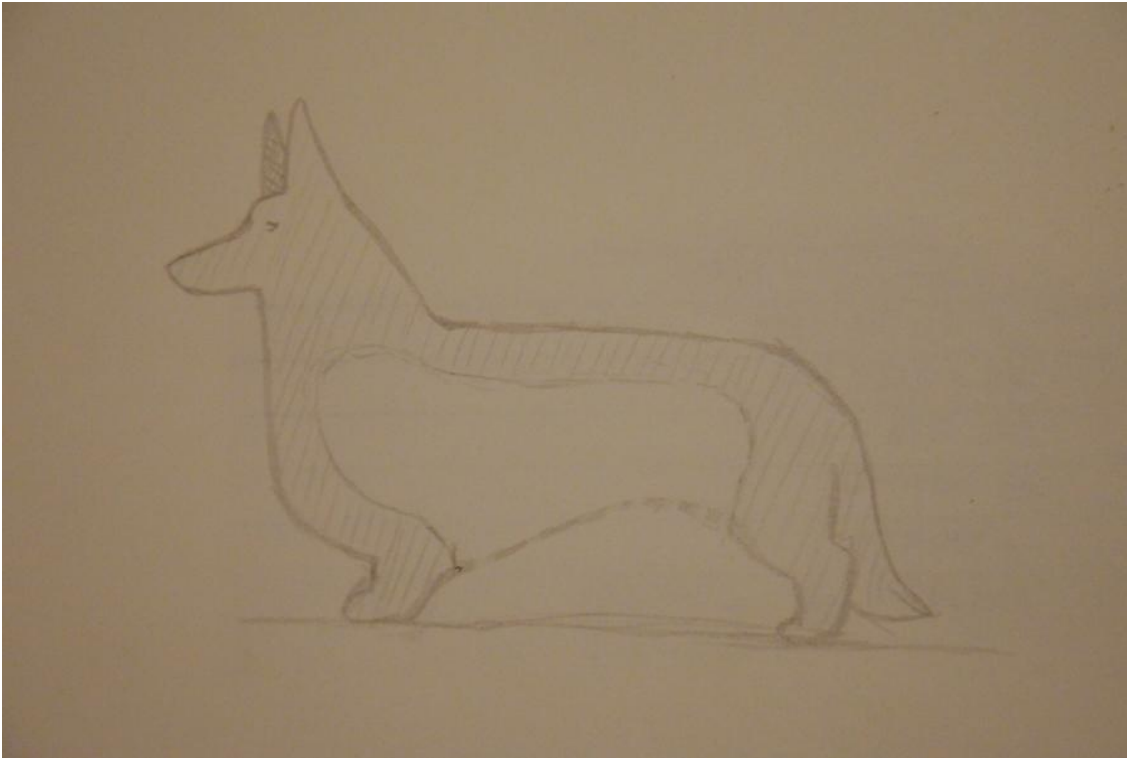

Kuva 18. Kaksi lasitetta jatkotestauksessa, kuusi ja kahdeksan

4.3 Veistosten muovailu

Ennen kuin aloitin veistosten tekemisen, oli minun päätettävä, millaisen "telineen" varaan sen rakennan. Olin ajatellut, että keho ja kaula rakennettaisiin ensin ja sitten tämä asetetaan jonkinlaisen korokkeen päälle, jotta jalat olisi helppo valmistaa alle. Tein muovipussista ja sanomalehdistä veistoksen mahan alle tuen. Teoksen annettaisiin hetken kuivua jalkojensa varassa niin, että tuki on vatsan alla. Näin jalkojen pitäisi paremmin kestää muun osan paino.

Veistokset tehtiin niin, että ne jäivät sisältä ontoksi (kuva 19). Kun veistos on ontto, se kuivuu tasaisemmin, kun seinämän vahvuus joka puolella on suurin piirtein sama. Seinämä vahvuus selässä on noin sentti. Paksuimmillaan massaa on päässä ja kaulassa.

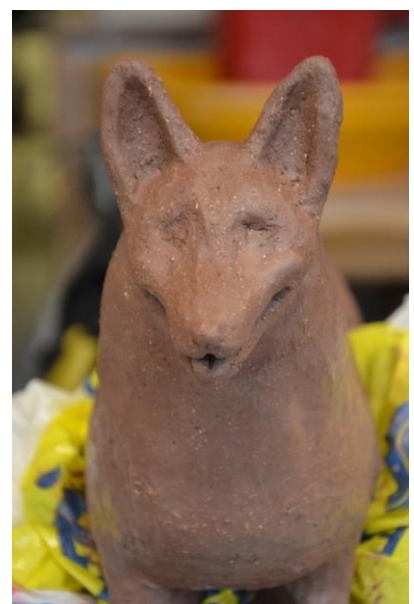

Kuva 18. Veistokset ovat onttoja

Veistosten muovailu tapahtui kokonaan käsinrakentamalla (kuvat 20 ja 21), koska koin, että se menetelmänä sopi parhaiten tähän työhön. Teoksesta tulee uniikki, eikä sitä tarvitse monistaa esimerkiksi muotilla. Pidän myös itse paljon käsinrakennuksesta. Muovailin veistokset kavaletin päällä, koska se pyöri ja silloin työtä ei tarvitse nostella kesken työskentelyn. Näin esimerkiksi veistoksen selkää ei jää sormista painaumia, jotka syntyvät, jos onttoa teosta nostellaan.

Kuva 20. Valmistuva pembroke-veistos tuen päällä

Kuva 21. Pembroke-veistos valmistuu

Kuva 22. Molemmat veistokset

Cardigania valmistin niin, että vertasin sitä välillä pembrokeen (kuva 22). Näin varmistin, että siitä tulee varmasti suurempi ja pidempi. Tässä piti ottaa huomioon kuitenkin myös se, että pembroke oli jo hieman kuivunut ja näin ollen päässyt kutistumaan.

Veistoksille tehtiin samasta massasta polttoalustat, joiden päällä ne kuivuvat (kuvat 22 ja 23 sivu 30). Tämä alusta on siis eri kuin se, minkä päällä valmiit teoksen seisovat. Alustan tarkoitus on se, että veistosten jalat pysyvät oikeassa asennossa, eivätkä esimerkiksi leviä sivuille päin, kun veistos poltettaessa kutistuu. Vein veistokset uunihuoneeseen kuivumaan, jossa ne kuivuivat tasaisesti ainakin puolitoista viikkoa. Minulla on kokemusta veistosten räjähtämisestä uunissa, jos niihin jää vähänkin kosteutta.

Kuva 23. Veistokset alustojen päällä kuivumassa

Kuva 24. Pembroke-veistos alustallaan

4.4 Veistosten raakapoltot

Raakapoltto on poltto, jossa poltetaan lasittamattomia teoksia. Raakapoltossa saadaan savi muuttumaan keraamiseksi aineeksi. Raakapoltto parantaa myös tehdyn teoksen lasitettavuutta sekä pienentää esineiden särkymisvaaraa. Raakapoltossa savi sintraantuu hieman. (Jylhä-Vuorio 2002, 196)

Veistokset raakapoltettiin 900 °C. Käytin teoksien tekemiseen paljon koulumme koeuunia, jotta poltto ja lopputulos olisivat aina samat. Raakapoltot onnistuivat suurimmaksi osaksi hyvin, lukuun ottamatta pembroke-veistoksen korvaa, josta irtosi palaan raakapolton aikana.

4.5 Lasitus ruiskulla

Veistosten tullessa raakapoltosta ne lasitettiin lasituskaapissa ruiskulla (kuva 25). Ruisku levittää lasitteen tasaisemmin kuin esimerkiksi sivellin. Lisäsin lasitteeseen hieman vettä, jotta se olisi juoksevampaa ja suihkuaisi paremmin ruiskusta ulos.

Lasituskaapissa oli kavaletti, jonka päälle veistos laitettiin. Sitä pyöritettiin toisella kädellä samalla kun lasitetta ruiskutettiin veistoksen pintaan. Kävin koko veistoksen läpi 3-4 kertaa. Kallistin ruiskua niin, että myös veistoksen alapuolelle tuli lasitetta.

Kuva 25. Veistos lasituskaapissa

4.6 Veistosten lasituspoltot

Lasituspoltossa teoksen pintaan lisätty lasite, sulaa. Lasituspoltto on raakapolttua paljon korkeampi. Myös lasituspoltossa tapahtuu sintraantumista, jossa aineen osat kiinnittyvät paremmin toisiinsa ja poltettava tuote tiivistyy. (Jylhä-Vuorio 2002, 196) Lasituspoltot tapahtuivat kaikki samassa uunissa. Veistokset valmistuivat hie- man eri tahdissa, joten niitä ei voitu polttaa samaan aikaan.

4.7 Lasisen jalustan valmistus

Päädyimme jalustojen tekemiseen lasista sulattamalla lasimurskaa muotissa. Lasinen jalusta toisi pokaalille myös arvokkuutta ja korostaisi sen olevan uniikki. Alustan tuli olla veistoksen väriin sopiva, mielellään harmahtava. Se ei saisi pompata liikaa esille, vaan sen päätarkoitus oli pitää veistos tukevasti pystyssä.

Kuva 26. Kipsimuotti

Kipsimuotti valmistettiin cerasilin primosupra 70 -kipsistä ja 200 meshin molokiitistä (kuva 26). Seoksessa oli 5,22 kg molokiit- tiä, 2,61 kg kipsiä ja 5,60 kg vettä.

Molokiitti lisää kipsimuotin kestävyyttä lasi- tuspoltoissa. Kipsimuotin pitää kestää jopa 900 °C ja sen isoin ongelma on se, että se saattaa halkeilla polton aikana. Uunivalus- sa molokiitin ja kipsin sekoitussuhteeksi suositellaan 1 osa kipsiä : 1 osa molokiittiä. Koin, että jalustoista ei tulisi kovin paksuja, joten käytin ohutseinätekniikalle tarkoitet- tua suhdetta, 1 osa kipsiä : 2 osaa molokiit- tiä. (Väisänen, Johanna 2012. Opinnäyte- työ)

Tein lasisen jalustan kokoisen neliskanttisen palasen savesta ja kaadoin sen päälle pöydälle kipsiä ja molokiittiä sisältävän seoksen. Ympärillä oli vaneriset rajoittimet, jottei kipsi pääsisi valumaan ympäriinsä. Kipsimuotin koko oli noin 24x40x10 cm. Seuraavaksi se sai kuivua kuivurissa viikonlopun yli.

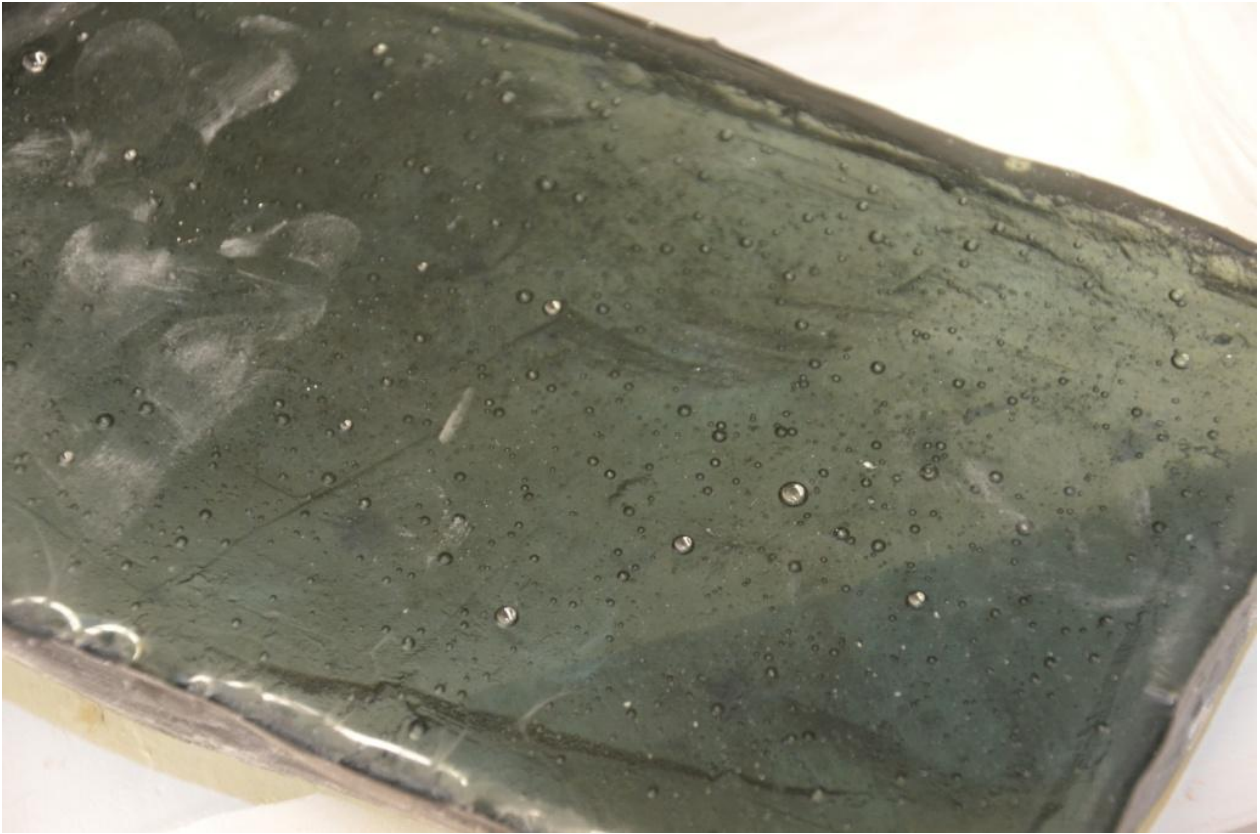
Kun kipsimuotti oli kokonaan kuivunut, siirryin lasistudioon jatkamaan työskentelyä. Valitsin käytettäväksi lasiksi litalan harmaan pinttilasin, jonka murskasin vasaralla pieneksi siruksi (kuva 27). litalan harmaa lasipintti on kierrätyslasia.

Pintin ollessa tarpeeksi pientä, se käytiin läpi magneetilla, jotta kaikki metallinen roska poistuisi lasista. Sitten pintti pestiin siivilää käyttäen ja aseteltiin sanomalehdelle yöksi kuivumaan. Kuivunut lasimurska eli pintti asetettiin kipsimuottiin. Kun lasi sulatetaan uunivalussa, lasin tilavuus pienenee 30 %. Murskaa piti siis laittaa kipsimuottiin kukkurallinen, koska se vajoaishi muottiin uunivalun aikana. Käytin lasistudion uunia numero neljä ja siihen sopivaa uuniohjelmää (liite 2), joka on tarkoitettu uunivalulle. (Korpela, Johanna. 1.11.2012) Minulla ei ole aikaisempaa kokemusta uunivaluista, joten pyysin neuvoa neljännen vuoden lasimuotoilun opiskelijoilta. Heillä oli hyviä kokemuksia tästä uuniohjelmasta, joten halusin kokeilla sopisiko se työhöni.

Kuva 27. litalan harmaa lasipintti

Joskus kipsimuotti hajoaa uunivalun aikana, joten valmistauduin tekemään toiselle jalustalle oman muotin. Muotti kuitenkin selvisi ehjänä ensimmäisestä sulatuksesta, joten pääsin käyttämään muottia uudelleen. Ensimmäinen uunivalu siis onnistui hyvin ja lasialusta tuli muotistaan hyvin ulos (kuva 28 sivu 34).

Kuva 28. Juuri uunista tullut lasijalusta

Tämän jälkeen pääsin hiomaan jalustat oikeaan muotoon sekä kiillottamaan ne. Hiominen tapahtui hiekkaplaanaa käyttäen. Sovitin veistoksia välillä jalustoihin, jotta näkisin, että koko on oikea. Hioin jokaisen sivun tasaiseksi ja reunat teräväksi. Sen jälkeen lasiset alustat kiillotettiin timanttiplaanalla, samalla myös reunoja pyöristettiin hieman.

5 VIRHEET VALMISTUKSESSA

Usein kun valmistetaan keraamisia esineitä, niiden valmistuksessa voi syntyä virheitä. Nämä virheet on syytä ottaa huomioon heti aikataulua suunniteltaessa. Yleistä on, että loppuun tuleekin muutama ylimääräinen polttokerta.

Veistoksia polttaessani syntyi muutamia tilanteita, joissa veistosta täytyi paikkailla ja korjailla. Toinen veistos raakapoltettiin rikkoutumisen takia useamman kerran ja toisesta veistoksesta jouduin paikkaamaan lasitetta. Olin varautunut tähän etukäteen ja kiirettä korjausprosesseja tehdessä ei tullut.

5.1 Raakapoltetun veistoksen korjaaminen

Welsh corgi pembroke veistoksen tullessa raakapoltosta huomasin, että sen toisesta korvasta puuttuu palanen (kuva 29). Etsinnöistä huolimatta palasta ei löytynyt uunista, joten korvan kärki on voinut hajota pieneksi jauhoksi polton aikana. Tämä voi johtua siitä, että korvaan on jäänyt pieni ilmakupla. Yksi vaihtoehto on myös se, että korva on kolhaissut johonkin, kun se on laitettu uuniin. En kuitenkaan usko tähän mahdollisuuteen, sillä vaurio olisi ollut silloin paljon suurempi.

Kuva 29. Korvasta puuttuu pala

Raakapoltettua veistosta voidaan korjata valmistamalla seos siitä samasta savimassasta, jota veistoksessa on käytetty. Tässä tapauksessa siis massaa pinkki/korkki creaton AR-592. Sen sekaan sekoitetaan sirua, joka on tätä samaa savea keraamisessa versiossa, eli se on siis käynyt jo poltossa. Mukaan laitetaan myös paperimassaa ja liimaa. (Vallius, Merja. 10.10.2012).

Murskasin yhden koelaatan vasaralla ja muovailin sirun saven sisälle. Mukaan laitoin myös hiukan paperimassaa sekä liisteriä. Tästä sekoitetusta aineksesta muovailaan korvaan uusi kärki, joka on hieman suurempi. Massa nimittäin kutistuu kuivuessaan. Siru estää hieman kutistumista.

Kun korva oli muotoiltu uudelleen (kuva 30), vein sen uunihuoneeseen kuivumaan ja laitoin sitten veistoksen uudelleen raakapolttoon 900 asteeseen. Korjatun veistoksen tullessa uunissa, korjattu korva oli toista hieman suurempi, joten hioin sitä varovasti viilalla ja hiekkapaperilla. Korvan kärki irtosi kuitenkin uudelleen.

Kuva 30. Korva muovailtuna uudelleen

Jouduin korjaamaan korvan uudelleen. Tällä kertaa tein korvasta vain hivenen toista korvaa suuremman, jotta minun ei tarvitsisi koskea siihen viilalla raakapolton jälkeen. Ajattelin, että on helpompi hioa ehjää korvaa pienemmäksi kuin korjattua. Korvat olivat kuitenkin kolmannen raakapolton jälkeen melko samankokoisia, joten viilaamiselta säästyttiin.

5.2 Lasitteen korjaaminen

Lasitetta on mahdollista korjata lasituspolton jälkeen. Joskus lasite voi jäädä liian ohueksi tai joku kohta on jäänyt epähuomiossa lasittamatta. Lasitteen korjaaminen vaatii veistoksen lämmittämisen ensin ja vasta sitten lasitetta lisätään haluttuihin kohtiin. Lämmittäminen täytyy tehdä siksi, koska lasituspolton jälkeen veistokset ovat hyvin tiiviitä ja lasite voi alkaa vaikkapa valumaan, koska ei jää kiinni esineen pintaan. Kun kuumen veistoksen pintaan laittaa lasitetta, vesi haihtuu lasitteesta välittömästi pois ja lasite jää paremmin kiinni jo lasitettuun pintaan. (Vallius, Merja 15.11.2012)

Molemmista veistoksistani löytyi virheitä lasituspolton jälkeen. Tällaiset virheet näkyivät liikaa lopputuloksessa, joten ne oli syytä korjata. Nämä virheet syntyivät siitä, että ruisku ei ruiskuttanut tasaisesti lasitetta veistosten kaikkiin kohtiin, kuten esimerkiksi leuan alle. Veistosta olisi voinut esimerkiksi kääntää ja lasittaa se alapuolelta ensin. Olisin myös voinut käyttää pienempää ruiskua.

5.2.1 Cadiganin lasite

Welsh corgi cardiganin tultua lasituspoltoista huomasin siinä lasittamattomia kohtia. Halusin korjata nuo kohdat lasittamalla ne uudelleen. Veistoksen massan väri ja lasitteen väri poikkeavan toisistaan niin paljon, että lasitteen alta hehkuva punertava väri oli minusta liian häiritsevää.

Tein korjauspolton koeuunissa lämmittämällä veistosta siinä ensin noin 100 asteeseen. Näin lasite tarttuu paremmin jo lasitetulle pinnalle. Kun veistos oli tarpeeksi lämmin, korjasin alueita lisäämällä niihin pensselillä lasitetta. Isommat korjausalueet olivat vatsan sekä leuan alla. Näihin kohtiin en ollut päässyt tarpeeksi ruiskulla lasittaessani. Kun korjaukset oli tehty, laitoin veistoksen uudelleen lasituspoltoon 1250 asteeseen. Toinen lasituspolto onnistui ja lasittamattomat kohdat oli nyt onnistuneesti korjattu.

5.2.2 Pembroken lasite

Welsh corgi pembroken tultua lasituspoltoista, sen lasitteessa oli hieman erilainen ongelma kuin toisessa veistospokaalissa. Lasite oli jäänyt pään ja selän kohdalta hyvin ohueksi ja pinta näytti karhealta. Myös massan oma väri näkyi osittain lasitteen läpi.

Kuumensin pembroke-veistosta uunissa myös enisin 100 asteeseen, jonka jälkeen sivelin siveltimellä samaa lasitetta ympäri veistosta. Paikkasin kohdat, joissa massan oma väri näkyi ja lisäsin lasitetta niihin kohtiin, missä lasitetta oli liian ohut kerros ja massan karheus tuli liikaa esille. Lasituspoltto tapahtui tämän jälkeen jälleen 1250 asteessa.

Kun lasituspoltto oli valmis, huomasin, että pembroken selässä oli pieniä reikiä. Kävi ilmi, että lasite oli todennäköisesti kuplinut hieman polton aikana. Tämä johtuu siitä, että pembroke-veistos joutui niin moneen korjauspolttoon. Se kävi ensin läpi monta raakapolttoja rikkoutuneen korvan vuoksi ja joutui nyt vielä lasitteen takia uudelleen lasituspolttoon. Päätin, etten enää laita veistosta uudelleen uuniin, sillä kuplinta voi pahentua. Kuplinta ei tässä vaiheessa ollut paha, eikä näkynyt pahasti, joten mielestäni se ei haitannut lopputulosta. Reiät olivat nuppineulan terän kokoisia.

6 VALMIS TYÖ

Veistospokaalit valmistuivat ajoissa ja veistokset sopivat täydellisesti lasisiin alustoihinsa. Valmiit pokaalit eivät olleet onneksi niin painavia lopulta kuin oli ajateltu. Ne pystyisi helposti kantamaan kotiin koiranäyttelystä. Valmiit veistokset kuvattiin studiossa muutaman näyttelyruusukkeen kanssa (kuva 31, kuvat 32–35 sivuilla 40 ja 41).

Kuva 31. Cardigan ja pembroke-veistokset studiokuvissa

Kuva 32. Pembroke sivulta

Kuva 33. Pembroke takaa

Kuva 34. Cardigan sivulta

Kuva 35. Cardigan taka

6.1 Veistoksen ja jalustan liittäminen

Veistokset itsessään painavat noin pari kiloa ja lasiset alustat puolitoista kiloa. Näiden kahden kappaleen liittäminen täytyi tehdä huolella, harkiten ja siististi, jotta liimaus pitäisi.

Päätin käyttää näiden kahden kappaleen liittämiseen laadukasta 2-komponenttiliimaa. Liiman periaate on se, että siihen sekoitetaan erillinen niin sanottu kovettaja aine. 2-komponenttiliimojen vetolujuuksissa on eroja, joten halvimpaan tarjoilla olevaan ei kannata päätyä. Piti myös selvittää, mikä liimaa parhaiten juuri keramiikkaa ja lasia.

Sileä pinta ei ole paras mahdollinen pinta liimaamista varten. Tämän vuoksi lasisien alustojen pintaa ei kiillotettu liian kiiltäväksi. Veistosten pinta oli karhea samotin takia, mutta mietin, olisiko se tarpeeksi karhea 2-komponenttiliimalle. En halunnut ottaa riskiä, että hioisin jalkojen pohjia karkeammaksi tai että tekisin niihin reiät, joihin voisi laittaa tapit. Mielestäni silloin olisi suuri riski, että veistoksen jalat olisivat haljenneet. Päätin kokeilla liimata veistoksia kiinni alustaan sellaisenaan. Käytin liimaamisessa UHU plus -nimistä liimaa. Olen kokeillut sitä aikaisemminkin keramiikan liimaamisessa ja se on toiminut moitteettomasti.

Lisäsin liimaa vain hieman jalkojen pohjiin, jotta se ei tulisi jalkojen reunoilta näkyville. Liimaus onnistui yllättävän siististi, eikä liimaa näy oikeastaan ollenkaan. Roikotin veistoksia niiden keraamisesta osasta ja lasiset jalustat pysyivät hyvin kiinni.

6.2 Kaiverrus tai muistolaatta

Näyttelypokaaleissa on usein laatta tai kaiverrus, mikä kertoo, missä tapahtumassa pokaali on jaettu. Pokaalissa saattaa myös lukea, mitä palkintosijaa se edustaa. Näin näyttelyä harrastavan ihmisen on helpompi tunnistaa palkintokaapissaan olevat pokaalit toisistaan ja muistaa, mistä mikin on saatu.

Asiakkaan kanssa sovittiin, että lasisiin jalustoihin hankittaisiin jälkepäin kultasepänliikkeestä metallisen levyt, joihin kaiverrettaisiin tekstiä. Kiinnittäminen hoidetaan samalla. Näiden laattojen ja kaiverrusten tekeminen ei siis jäänyt minun vastuuleni. Päätimme kuitenkin, että laattoihin tulisi seuraava teksti "Suomen Welslg Corgi Seura ry, Erikoisnäyttely 2013 Jämsä".

Pokaaleihin ei voi kirjoittaa etukäteen esimerkiksi "BIS1" tai "BIS2" vaikka niille palkinnot jaetaan, koska ei voida tietää etukäteen, onko näyttelyn paras koira pembroke vai cardigan.

6.3 Asiakkaan palaute

Yhteydenpitoa asiakkaan kanssa jatkettiin sähköisesti suurimmaksi osaksi Facebookin välityksellä. Facebook on nykypäivänä nopein keino saada ihmisiin yhteyttä. Puhelimeen ei välttämättä vastata pitkien työpäivien takia.

Tapasin muutaman kerran toisen hallitukseen kuuluvan kasvattajajäsenen, Anneli Sutelan. Hän on myös ollut hyvin kiinnostunut työstäni ja kommentoinut sitä koko prosessin ajan. Hän on ollut minuun yhteydessä myös puhelimitse.

Asiakas oli erittäin tyytyväinen lasisiin jalustoihin, mutta toivoi etten hioisi niitä liian kiiltäviksi. Pinta sai olla aavistuksen karkea, mikä kävi hyvin sillä liimaus pitäisi paremmin, kun liitettävät pinnat eivät ole liian tasaisia. Myös muut alaostaston hallituksen jäsenet olivat tyytyväisiä siihen, että olin valinnut alustaksi juurikin lasin. He eivät olleet aikaisemmin nähneet vastaavaa eikä heille olisi tullut mieleenkään, että alustan saisi valmistettua lasimurskasta.

Asiakkaan mielestä veistokset erotti selvästi toisistaan ja niistä kävi selväksi kumpi edustaa kumpaakin rotumuunnosta. Pembrokesta hän piti erityisesti, sillä se oli ilmeikäs ja sympaattinen. Rakenne oli juuri oikeanlainen ja olin ottanut siinä huomioon oikeat seikat. Asiakkaan mielestä cardiganin pää näytti oikealta, samoin etujalat ja koko etuosa. Olin asiakkaan mukaan ottanut hyvin huomioon cardiganin pituuden, mutta hän sanoi, että cardigan on ehkä aavistuksen liian laihan oloinen ja runko saisi olla massakkaampi. Asiakas näki veistokset kuvista ennen polttoa, mutta ei ollut kiinnittänyt cardiganin laihuuteen huomiota. Hänen mukaansa harvoin myöskään näkee näin suoraa selkää cardiganilla kuin veistoksellani on. Kokonaisuutena hän oli kuitenkin myös tähän veistokseen tyytyväinen.

6.4 Säilytys ja kuljetus

Koska erikoisnäyttely on vasta syksyllä 2013, veistospokaaleja on säilytettävä jonkin aikaa. Säilytys tapahtuu sovitusti asiakkaan kotona Keski-Suomessa. Minä kuljetan työs asiakkaalle, kun koko työ on valmis. Veistokset kuljetetaan asiakkaalle opinnäytetyöni valmistumisen jälkeen.

7 TYÖN RESURSSIT

Maksusta on sovittu asiakkaan kanssa heti suunnittelun alussa. Sovitusti asiakas korvaa materiaalit, joita työhön kuluu sekä pienen korvaukset työskentelystäni. Koska osallistun tulevaan tapahtumaan itsekkin ja siihen ilmoittautuminen maksaa, saanen osallistua erikoisnäyttelyyn ilmaiseksi ja ilmoittaa sinne koiriani ilman maksua. Tämä on myös korvausta työstäni. Matkakuluja pokaaleiden toimittamiseen ei tule, sillä kuljen niin paljon Keski-Suomen alueella, että niiden toimittaminen sujuu ohikulkumatkalla.

7.1 Materiaalit ja kustannukset

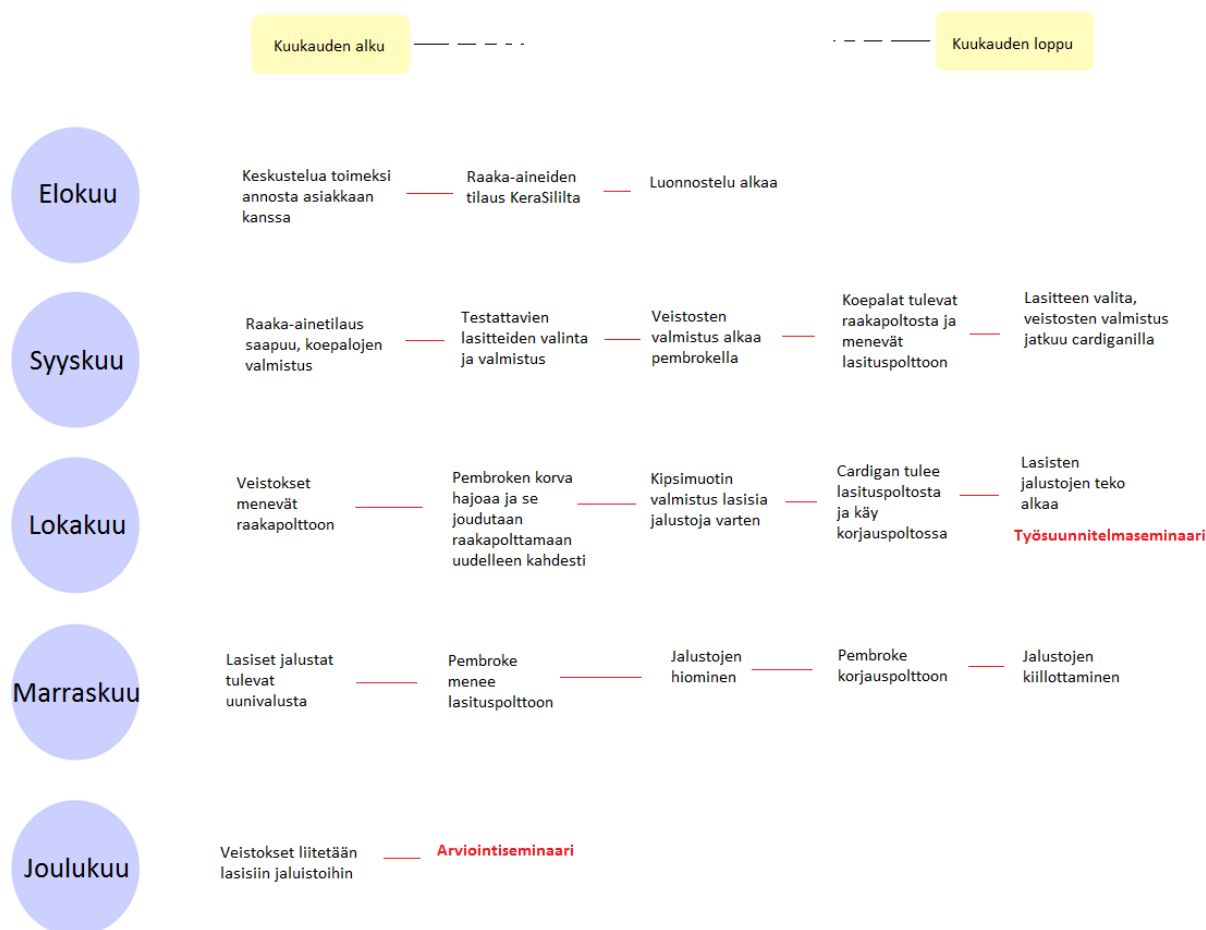
Materiaalikustannukset syntyvät käytetystä massasta pinkki/korkki creaton AR-592, jota käytettiin 12,5 kiloa ja käytetystä litalan lasipintistä, jota käytettiin noin 6 kiloa. Lisäksi asiakas korvaa lasitekokeisiin menneet raaka-aineet sekä varsinaisen lasitteen, jolla työt lasitettiin. Yhteensä lasitteita lasitekokeisiin valmistettiin 1,1 kiloa ja varsinaista lasitetta valmistettiin puolen kilon verran. Muita materiaalikuluja tulee valmistetusta kipsimuotista, jossa uunivalu lasisia jalustoja varten tapahtui sekä kaksi-komponenttiliimasta, jolla kappaleet liimattiin toisiinsa.

RAAKA-AINEET	MÄÄRÄT	HINNAT
savimassa, pinkki/korkki creaton AR-592	12,5 kg	11,50€
litalan harmaa lasipintti	3,0 kg	6,84€
lasitekokeet	1,1 kg	3,37€
Dark brown-black matt glaze -lasite	0,5 kg	0,85 €
kipsimuotti uunivaluun sis. kipsi ja molokiitti	7,83 kg	26 €
liimaus, 2-komponenttiliima	30ml	10,50€
YHTEENSÄ:		59,06€

Suunnitteluun kului noin 80h, tähän kuuluu suunnittelu ennen työn aloittamista sekä asiakaskeskustelut työn lomassa ja suunnittelu niiden pohjalta. Veistosten muovailuun savesta kului arviolta noin 24h ja niiden lasittamiseen ruiskulla arviolta tunnin. Lasitteiden valmistus vei kokonaisen työpäivän eli 8h, tähän kuuluvat lasitekokeet ja varsinaisen lasitteen valmistus. Poltot kestivät päiviä, silloin konkreettista tekemistä ei ollut.

Kipsimuotin tekeminen lasialustaa varten kesti lähes kaksi työpäivää, noin 12h. Työkentely lasistudiossa tehden uunivalua, hioen ja kiillottaen kesti kaksi viikkoa, joka on tunteina noin 80h, tähän kuului myös suunnittelua sekä asiasta selvää ottamista, sillä minulla ei ollut uunivalusta kokemusta aikaisemmin. Jos asiakas olisi maksanut työtunneista, hän maksaisi hieman yli 200 työtunnista. En velottaisi häneltä siitä ajasta, kun työt olivat uunissa poltossa tai korjauspoltoissa. Opinnäytetyöhöni kuului myös raportin kirjoittamista, mutta se ei kuulu asiakkaan maksettavaksi.

7.2 Aikataulu kaaviona

Kaava 1. Aikataulu kaaviona

8 OMA POHDINTA

Opinnäytetyön tekeminen oman harrastukseni kautta oli mielenkiintoista. Minulla oli onnea, kun sain asiakkaaksi tuttuja ihmisiä. Tunsin jo etukäteen Keski-Suomen alaosastoon kuuluvia jäseniä näyttelyharrastukseni kautta. Tuttujen ihmisten kanssa oli helppo jutella työni etenemisestä ja ehkä heidän oli helppoa antaa palautetta ja kertoa omia ehdotuksia, kun tiesivät minut jo entuudestaan.

8.1 Haasteet tekemisessä

Aikataulun tekeminen ei ollut kovin helppoa, koska minulle oli hieman epäselvää, miten työsuunnitelmaseminaari tulisi pitää. Yrityksen ja erehdyksen kautta aikataulu kuitenkin alkoi muodostua ja se vaikutti realistiselta. Jätin loppuun tyhjää tilaa varmuuden vuoksi ja näin jälkeempäin ajatellen se tuli tarpeeseen. Minulle jäi hyvin aikaa suunnitella ja tehdä jalustat lasista, sillä alun perin ne piti valmistaa kivistä muualla.

Alussa oli haastavaa, kun ei tiedetty, minkä kokoisia veistospokaaleista pitäisi tehdä. Tiedettiin, että keramiikka on materiaalina melko painavaa, mutta emme halunneet tehdä veistospokaaleista liian pieniä, koska niiden tuli olla näyttäviä. Kun keraamiset veistokset tulivat lasituspoltoista, tajusin, kuinka painavia niistä oikeastaan tulisi. Varoittelin tästä asiakasta, mutta hän ei ollut huolissaan asiasta. Pokaaleita kannettaisiin tasan sen verran, että voittajat saavat ne autoonsa ja kotiin hyllylle. Totesin, että veistoksia kyllä pystyi kantamaan yhdellä kädellä. Lasinen jalusta toi pokaalille lisää painoa, muttei liikaa.

Toinen haaste oli saada nämä kaksi osaa, keraaminen veistos ja lasinen jalusta, liimattua siististi toisiinsa. Minulla on kokemusta liiman sotkuisuudesta, jos kahden osan liittämistä toisiinsa ei tehdä huolellisesti käyttäen laadukasta liima-ainetta.

8.2 Asiakslähtöisyys osana työtä

Asiakas tunsi hyvin pembroken rakenteen ja osasi auttaa tämän veistoksen valmistamisessa kommentteillaan. Hän tiesi muunnoksen mittasuhteet ja rodulle tyypilliset tunnusmerkit. Keski-Suomen alaosaston jäsenet ovat myös pembrokejen omistajia. Cardiganin omistajia on hyvin vähän lähipiirissäni ja sain enemmän palautetta pembrokesta, johon olen myös tyytyväisempi, sillä tiedän, että se näyttää alan harrastajien mielestä pembrokelta. Tiedän, että cardigan-harrastajat tunnistavat toisen veistoksen cardiganiksi, mutta mielestäni se olisi voinut näyttää rotunsa edustajalta enemmänkin.

Tajusin vasta melko myöhään opinnäytetyöni tekemisen vaiheessa, ettei alaosastossa oikeastaan ollut cardiganin tuntijaa, pois lukien Anneli Sutela, joka toimii ulkomuototuomarina ja tuntee molempien rotumuunnosten rakenteen. Hän kuitenkin kasvat-
taa vain pembrokeja. Hän oli kuitenkin sitä mieltä, että veistokseni näyttää cardiganilta.

Asiakas oli minulle mieluinen, koska hän ei rajannut tekemistäni liikaa. Keramiikka veistosmateriaalina oli hänelle vieras, kuten lasitteetkin, joten hän kuunteli mielellään minun ehdotuksiani ja kommentoi niitä sitten, esimerkiksi lasitteita. Asiakas ei tiennyt kunnolla, mikä keramiikan tekemisessä on mahdollista ja mikä ei. Hän kuitenkin ehdotti värejä massalle ja lasitteille. Pääsimme yhteisymmärrykseen esimerkiksi lasitteen valinnasta todella nopeasti.

Ainut miinus asiakassuhteessa oli se, että olin heihin yhteydessä jo vuosi ennen opinnäytetyöni alkamista. Tästä syystä erikoisnäyttelystä vastaavaa hallitusta ei ollut vielä valittu ja hallituksessa tapahtui henkilömuutoksia. Kun hankkeistamissopimukseen haettiin allekirjoitusta, kukaan ei oikein tiennyt, kuka siihen nimensä laittaa. Tästä syystä annoin koko alaosaston hallituksen kommentoida halutessaan opinnäytetyöni etenemistä.

8.3 Omaa itsearviointia

Olen tyytyväinen pembroke-veistokseen. Siitä tuli juuri sellainen kuin halusinkin, ja tuntuu vaikealta luopua siitä. Mittasuhteet ovat veistoksessa oikeat ja vaikka lasite jäikin hieman karheaksi, se oikeastaan vain tekee veistoksesta vieläkin mielenkiintoisemman. Pembroke vastaa hyvin sitä, miltä rotumuunnos näyttää oikeasti. Sitä on tyyllitely, mutta ei liikaa. Veistoksen tekeminen oli mielekästä alusta loppuun.

Pembroken korjattu korva jäi hivenen suuremmaksi kuin ehjä. En uskaltanut enää hioa sitä pienemmäksi, koska ensimmäisellä kerralla se irtosi uudelleen hiottaessa. Tämän virheen huomaa, kun sen tietää. Itseäni tuo ei häiritse oikeastaan ollenkaan.

Cardigan-veistoksessa olen tyytyväinen koiran päähän. Sen korvien muoto sekä otsa vastaavat rotumääritelmää. Mittasuhteet ovat pääpiirteittäin oikeat ja rungon pituus sopiva. Minusta koiraveistos jäi kuitenkin lantion kohdalta liian laihaaksi. Rungosta olisi voinut tehdä kokonaan pyöreämmän. Cardiganin lasite on virheetön siltä osin, eikä siitä näy massan oma väri läpi. Lasitetta olisi kuitenkin voinut laittaa vähemmän, sillä nyt cardiganissa on enemmän lasitetta kuin pembrokessa ja sen pinta on paljon siileämpi. Halusin alun perin lasitteeseen elävyyttä värin kautta, mutta myös pinnan karkeus tuo mielestäni sitä. Lasitteessa tuo tavoite ei mielestäni toteutunut kovin hyvin, vaan väri on melko tasainen.

Mielestäni veistoksissa käy molemmissa ilmi näiden kahden rotumuunnoksen erot, kun niitä katselee vierekkäin. Cardigan on pidempi, sen korvat pyöreämmät ja suuremmat. Cardiganin etujalat kääntyvät, kun taas pembroken jalat ovat edestäpäin katsottuna lähes suorat. Pembroke on myös yleisilmeeltään pehmeämpi kuin karkeampi piirteinen cardigan.

Lasista jalustoista tuli paremmat kuin osasin ajatella. En ole aikaisemmin tehnyt kovin paljon lasitöitä saati hionut niin suuria lasikappaleita haluttuun muotoon. Onnistuin omaksi yllätykseksi käyttämään timatti- sekä hiekkaplaanaa hyvin, vaikka en niillä ole aikaisemmin työskennellyt. Olen myös hyvin tyytyväinen näiden kahden kappaleen liimaukseen, joka onnistui siististi.

Tulevaisuudessa olisin valmis valmistamaan veistospokaaleja enemmänkin, esimerkiksi muiden rotujen erikoisnäyttelyihin. Mielestäni jo nyt tehdyistä veistospokaaleista saisi helposti tehtyä muotit ja näin sarjatuotanto olisi helpompaa. Luulen, että erikois-

näyttelyiden järjestäjät olisivat kiinnostuneita tällaisesta mahdollisuudesta, jos se heille suodaan. Tällä hetkellä edes ulkomailta ei ole mahdollista saada tällaisia veistospokaaleja edes sarjatuotantona.

Koen myös, että samantyyliä veistoksia voi tehdä myös muuhun kuin koiranäyttelytarkoitukseen. Samanlaisia eläinveistoksia voi nähdä, vaikka puutarhassa tai sisustusesineinä. Koen, että suurin asiakasryhmä on juuri koiraharrastajat ja se asiakasryhmä kasvaa nykypäivänä koko ajan. Veistoksia voidaan tehdä myös ihmisten omista lemmikeistä.

Koiraveistokset sopivat myös sellaisen ihmisen pihaan tai kotiin, jotka eivät tiedä koiran rakenteesta mitään. He voivat kyllä kiinnittää joihinkin rakenteellisiin seikkoihin huomiota, kuten esimerkiksi koiran pään ilmeeseen. Heille tärkeintä on materiaali ja se, miltä se näyttää kodissa.

LÄHTEET

Cooper, E. 2006. *The Potter's Book Of Glaze Recipes*. Lontoo: A&C Black.

Jylhä-Vuorio, H. 2002. *Keramiikan Materiaalit*. Saarijärvi: Gummerus Kirjapaino Oy.

Koiranäyttelyn aakkoset. Suomen Kennelliitto [verkkosivu] [viitattu 18.11.2012] Saatavissa: <http://www.kennelliitto.fi/FI/toiminta/nayttelyt/nlynaakkoset.htm>

Murffit, S. 2010. *The Glaze Book A Visual Catalogue Of Decorative Ceramic Glazes*. Lontoo: Thames&Hudson

Väisänen, Johanna. 2012. Huba, Pâte de verre –tekniikalla valmistettu uniikki lasiveistos. Savonia-ammattikorkeakoulu, Kuopion Muotoiluakatemia. Muotoilun koulutusohjelma. Keramiikka- ja lasimuotoilu. Opinnäytetyö.

Welsh corgi cardigan, rotumääritelmä 2011. Suomen Kennelliitto [verkkosivu] [viitattu 18.11.2012] Saatavissa: <http://www.kennelliitto.fi/NR/rdonlyres/5D97183A-5CE2-4BF9-8E6F-5C91BE1BAB4A/0/1welshcorgicardi.pdf>

Welsh corgi pembroke, rotumääritelmä 2011. Suomen Kennelliitto [verkkosivu] [viitattu 18.11.2012] Saatavissa: <http://www.kennelliitto.fi/NR/rdonlyres/BDC9FE20-6740-4FA1-8D67-DCAF720D0E35/0/1welshcorgipemb.pdf>

SUULLISET LÄHTEET

Bergdahl, Kirsi. 20.8.2012. Welsh corgi cardigan-kasvattaja, Sipoo.

Korpela, Johanna. 1.11.2012. Opiskelija, lasimuotoilu. Savonia-ammattikorkeakoulu. Kuopion Muotoiluakatemia, Kuopio.

Kärki, Sari. 13.8.2012. Welsh corgi pembroke-kasvattaja, Kuopio.

Vallius, Merja. 10.10.2012. Lehtori, keramiikkamuotoilu. Savonia-ammattikorkeakoulu. Kuopion Muotoiluakatemia, Kuopio.

Vallius, Merja 15.11.2012. Lehtori, keramiikkamuotoilu. Savonia-ammattikorkeakoulu, Kuopion Muotoiluakatemia, Kuopio.

KUVALUETTELO

KUVA 1. Jokainen koira arvostellaan näyttelyssä ensin erikseen. Valokuva Päivi Ahonen 2011 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 2. Nuorten luokan urokset kilpailevat toisiaan vastaan. Valokuva Hannele Lepänen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 3. Näyttelyissä palkinnoksi voi saada ruusukkeita. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 4. Koiranäyttelyissä jaetaan pokaaleja. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 5. Omistan kaksi welsh corgi pembrokea, vasemmalla Sakke ja oikealla Retu. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 6. Vuoden 2011 erikoisnäyttelyn palkintopokaali. Valokuva Johanna Flinck 2011 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 7. Luonnostelua asiakkaan luona. Piirros Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 8. Tutkielmaa pembrokesta. Piirros Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 9. Pembroken rakennetta. Piirros Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 10. Tutkielmaa cardiganista. Piirros Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 11. Cardiganin rakennetta. Piirros Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 12. Welsh corgi pembroke uros. Valokuva Johanna Flinck 2010 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 13. Welsh corgi cardigan uros. Valokuva Johanna Flinck 2011 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 14. Massana pinkki/korkki. Oikealla polttamaton savimassa, keskellä raakapol-tettu keraaminen koepala ja oikealla lasituspolton läpi käynyt koepala. Valokuva Emmi Kortelainen (Kuvaajan arkisto)

KUVA 15. Lasitteet täytyy seuloa. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkis-to)

KUVA 16. Koepalat uunissa. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 17. Koepalat pöydällä. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 18. Kaksi lasitetta jatkotestauksessa, kuusi ja kahdeksan. Valokuva Emmi Kor-telainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 19. Veistokset ovat onttoja. Valokuva Emmi Kortelainen (Kuvaajan arkisto)

KUVA 20. Valmistuva pembroke-veistos tuen päällä. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 21. Pembroke-veistos valmistuu. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 22. Molemmat veistokset. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 23. Veistokset alustojen päällä kuivumassa. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 24. Pembroke-veistos alustallaan. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 25. Veistos lasituskaapissa. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkis-to)

KUVA 26. Kipsimuotti. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 27. Iittalan harmaa lasipintti. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 28. Juuri uunista tullut lasijalusta. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 29. Korvasta puuttuu pala. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 30. Korva muovailtuna uudelleen. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 31. Cardigan ja pembroke veistokset studiokuvissa. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 32. Pembroke sivulta. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 33. Pembroke takaa. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 34. Cardigan sivulta. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KUVA 35. Cardigan takaa. Valokuva Emmi Kortelainen 2012 (Kuvaajan arkisto)

KAAVIO 1. Aikataulu kaaviona. Piirros Emmi Kortelainen 2012

LIITE 1 1(2)

LASITERESEPTIT

Maksimipolttolämpötila lasitteilla on 1260 °C

Lasitteet numero 1-8 löytyvät kirjasta Cooper, E. 2006. The Potter's Book Of Glaze Recipes.

Lasitteet numero 9-11 löytyvät kirjasta Murffit, S. 2010. The Glaze Book A Visual Catalogue Of Decorative Ceramic Glazes.

1. Stiff clear glaze	%
Cornish stone	40
Liitu	15
Dolomiitti	5
Sinkkioksidi	1
Pallosavi	14
Flintti	26
+Pun.rautaoksidi	8,5

2.	%
Maasälpä	40
Liitu	20
Pallosavi	10
Flintti	30
+ Pun.rautaoksidi	8

3.	%
Maasälpä	40
Liitu	23
Pallosavi	12
Flintti	25
+Pun.rautaoksidi	10

4. Broken brown glaze	%
Maasälpä	40
Liitu	19
Sinkkioksidi	3
Kaoliini	18
Flintti	20
+Pun.rautaoksidi	10

5. Rusty red-brown glaze	%
Maasälpä	50
Liitu	20
Sinkkioksidi	4
Kaoliini	11
Flintti	15
+Pun.rautaoksidi	10

6. Satin black glaze	%
Nepheliini syanidi	15
Bariumkarbonaatti	10
Talkki	15
Punasavijauhe	60
+Kromioksidi	1
+Kobolttioksidi	2
+Mangaanioksidi	2
7. Rich olive-coloured glaze	%
Maasälpä	55
Liitu	10
Punasavijauhe	35
+Pun.rautaoksidi	3
8. Dark brown-black matt glaze	%
Maasälpä	50
Liitu	5
Dolomiitti	22
Kaoliini	23
+Pun.rautaoksidi	9
9. Ruskea matta	%
Nepheliini syaniidi	56
Bariumkarbonaatti	25
Flintti	7
Pallosavi	6
Kuparikarbonaatti	3
Litiumkarbonaatti	3
10. Tumma ruskea	%
Maasälpä	44
Kvartsi	14
Luutuhka	14
Talkki	10
Pallosavi	13
Litiumkarbonaatti	3
Bentoniitti	2
+Pun.rautaoksidi	11
11. Satiini, ruskea	%
Maasälpä	46
Dolomiitti	23
Kvartsi	15
Zircon	11
Kaoliini	5
+Kuparikarbonaatti	2
+Nikkelioksidi	2

LIITE 2**UUNIOHJELMAT****RAAKAPOLTTO 900 °C**

Nousu, tavoite, haudutus

27 °C -> 600 °C 8h

600 °C -> 900 °C 2h

900 °C -> 27 °C vapaa

LASITUSPOLTTO 1250 °C

Nousu, tavoite, haudutus

27 °C -> 1250 °C 10h

1250 °C -> 1250 °C 15 min

1250 °C -> 27 °C vapaa

UUNIVALU LASILLE

50 °C -> 370 °C -> 0'

80 °C -> 830 °C -> 150'

100 °C -> 530 °C -> 150'

0 -> 430 °C -> 150'

0 -> 330 °C -> 100'

SOPIMUS ASIAKKAAN KANSSA

Sopijaosapuolet

Emmi Kortelainen

Inkilänmäenkatu 28 B 11

70340 Kuopio

Mob. +358 40 700 7454

Emmi.E.Kortelainen@edu.savonia.fi

Sanna Harju

Tuhtotie 1

41800 Korpilahti

Mob. +358 40 031 1904

Sanna.Harju5@facebook.com

1 Sopimuksen sisältö

Sopijaosapuolet ovat tehneet seuraavan sopimuksen.

Sanna Harju tilaa kaksi uniikkia veistospokaalia koiranäyttelyä varten. Pokaalit esittävät welsh corgi –rotuisia koiria. Emmi Kortelainen suunnittelee ja valmistaa veistokset. Valmistus tapahtuu Kuopiossa, Kuopion Muotoiluakatemiassa. Työ valmistuu viimeistään vuodenvaihteessa 2013.

2 Yleiset sopimusehdot

Sanna Harjulla on oikeus olla lunastamatta teosta, jos se menee valmistusvaiheessa rikki tai on viallinen.

3 Sopimuksen voimassaolo

Sopimus tulee voimaan välittömästi ja on voimassa työn luovuttamiseen saakka.

4 Irtisanominen tai sopimuksen purkaminen

Molemmilla osapuolilla on oikeus purkaa sopimus, jos toinen osapuoli rikkoo sopimuksen ehtoja. Sopimuksen purkaminen on tapahduttava kirjallisesti.

5 Ylivoimainen este

Osapuoli ei voi vaatia sopimuksen täyttämistä, mikäli sen estää tai tekee kohtuuttoman vaikeaksi ylivoimainen este kuten pysyvä sairaus.

6 Luottamuksellisuus ja salassapito

Tähän sopimukseen ei sisälly salassapitovelvoitetta.

7 Erimielisyyksien ratkaisu

Sopimuserimielisyydet ratkaisee Kuopion Muotoiluakatemian johto ja opinnäytetyön ohjaava opettaja.

8 Sopimuksen siirtäminen

Sopimusta ei voi siirtää kolmannelle osapuolelle.

9 Muut ehdot

Tätä sopimusta on tehty kaksi kappaletta, kummallekin osapuolelle yksi.

Aika ja paikka   22.8.2012 Korpilahti

Allekirj.

Sanna Harju

Emmi Kortelainen

Korpilahti

Kuopion Muotoiluakatemia, opis-

kelija